

Prijspolitiek **acco** onder vuur

Leerplatform Sofia te duur voor studenten en universiteit

Na klachten over de prijs van het online leerplatform Sofia heeft Acco besloten de prijspolitiek te herzien.

SIMON GRYMOPREZ EN JOES MINIS

Vorig jaar lanceerde studenten-coöperatieve Acco een nieuw *blended e-learning* platform, Sofia. Het online onderwijsplatform stelt studenten in staat te leren aan de hand van audiovisueel leermateriaal en interactieve oefeningen. Via *learning analytics* kan zo ook leerprogressie in kaart gebracht worden. Acco vraagt per Sofia-cursus een extra *fee* die kan oplopen tot negen euro, bovenop de prijs van de "gewone" papieren cursus. Te veel volgens studenten, faculteit en universiteit.

"Het commercieel model van Acco moet terug bekeken worden," vindt Jan Eggermont, vice-decaan Onderwijs van de faculteit Geneeskunde. "Er is nu soms een discrepantie tussen het bedrag en niet-ingeloste verwachtingen. Tot negen euro extra per individuele cursus voor Sofia is veel voor studenten."

Rik Gosselink, vicerector Studentenbeleid, stelt dat de ontwikkeling van Sofia ook bij de universiteit vragen heeft opgeroepen. "Onze inspanningen voor de maximumfactuur en de

bezorgdheid om de kosten voor studiemateriaal te beheersen, passen in dat kader. De toename van de kosten door Sofia moet bekeken worden."

"Het is hier ook aan de studenten om aan de bel te trekken," vervolgt de vicerector. "Bijvoorbeeld via de POC's, die moeten toezien op de betaalbaarheid van de opleiding."

Finn Segers, preses van Medica, vindt ook dat de prijs omlaag moet. "Voor onze papieren cursussen betalen we doorgaans minder dan 10 euro. Voor een cursus van 5 euro betaal je al snel 9,5 euro meer als je het via Sofia moet aankopen." De meerwaarde die een digitale cursus biedt, is volgens Segers niet altijd duidelijk. "In sommige gevallen had het gewoon op Toledo gekund. Dan betaal je dus echt 9,5 euro te veel."

Herziening

Naar aanleiding van de klachten die zijn gekomen over de prijs van Sofia, wil Acco haar prijspolitiek nu aanpassen. CEO Franck Libeer legt uit. "De prijspolitiek zijn we momenteel volledig aan het herzien, naar aanleiding van de opmerkingen die we er her en der over ontvangen hebben."

Maar vooraleer ik daar een uitspraak over kan doen moet zo iets eerst besproken worden in de Raad van Bestuur van Acco, waarin ook studenten aanwezig zijn."

Tegen 2018 hoopt de uitgeverij op 100.000 module-gebruikers binnen het Sofia-project. "In 2018 willen we *break-even* draaien. 100.000 module-gebruikers is natuurlijk niet niets, maar dat is wel ons absoluut streefcijfer," liet gedelegeerd bestuurder Her-

man Peeters eerder optekenen in *Veto*.

Finn Segers heeft z'n bedenkingen. "Acco is nu zo gefocust op 2018 omdat het de investering van Sofia moet worden terugverdiend, dat dat een beetje ten koste gaat van de studenten van nu."

"Er is een businessplan opgesteld met een target, maar het gaat niet over terugverdienen," wil Libeer nuanceren. "Het is natuurlijk wel zo dat er op zeker moment een bepaalde kritische massa van cursussen aanwezig moet zijn op Sofia om de ontwikkeling van het platform op een goede manier te kunnen dragen. Wat voor ons het belangrijkste is, is dat de student er echt een meerwaarde in ziet."

Lees vervolg op pagina 12.

SOCIAAL GAS-boete

13

ONDERWIJS Evaluatiereeks

4-5

STUDENT Gamen

3

NAVRAAG Imke Courtois

20

INTERNATIONAAL Tegen de stroom in

8-9

CULTUUR Trashfilms

17

Opinie

Splinter

Zwijgen of roepen?

Studenten spelen nauwelijks een rol in het maatschappelijk debat en zijn op een politiek dieet. Wie of wat redt ons van de maatschappelijke irrelevantie?

In 1968 wordt het rectoraat bestormd en houden studenten volksvergaderingen in de Alma. Begin jaren 70 voeren studenten actie tegen de staatsgreep van Auguste Pinochet in Chili.

Een dikke twintig jaar later vindt in Brussel de Witte Mars plaats, waar naar aanleiding van de zaak-Dutroux 300.000 burgers op straat komen, protesterend tegen een falend justitie- en politieapparaat.

De Psychologische Kring in Leuven protesteert niet mee. "Voor ons kan geen enkel politiek engagement door de beugel, dus ook geen Witte Mars," verklaart de preses. Met 23 tegen 3 stemmen wordt zijn standpunt door de Kringraad bijgetreden. Het collectieve, politieke engagement van de *soixante-huitards* was na een kleine dertig jaar al op sterven na dood. Witte Mars of niet.

Studenten zijn geen lege wezens. Ze bouwen waterputten in Mozambique, helpen kinderen met huiswerk dicht bij huis of worden cudi-verantwoordelijke van hun studentenkring.

Studenten zijn wél compleet apolitek en spreken zich collectief niet meer maatschappelijk uit. Is het apoliteke karakter van de studenten een probleem? Zo ja, waar is het misgegaan?

Hoe beïnvloed je het maatschappelijk debat? Door eraan deel te nemen. Het apoliteke karakter van de hedendaagse student belet deze betrokkenheid en reduceert onze invloed. Deze *laat-maar-waaien*-attitude heeft ook reële politieke gevolgen. Zwijgen is toestemmen.

Dat de politiek-maatschappelijke stem van de student vandaag de dag niet per se moet gaan over problemen in ontwikkelingslanden, kan ik mee leven. Maar dat we als collectief niet steigeren als we te horen krijgen dat we bij een van de slechtste landen horen als het op onderwijsgelijkheid aankomt? Of dat we minder dan twee procent van ons bbp uitgeven aan hoger onderwijs?

Waar is het misgegaan? Hyperindividualisering is een verklarende factor, maar is lang niet het enige probleem. De gevolgen van een geforceerd consensusbeleid tussen studenten(kringen) is evenzeer de boosdoener.

In 1984 scheuren zeven faculteiten, onder leiding van Ekonomika, zich af van de toenmalige studentenkoepel ASR, omdat die zich te 'politiek' gedraagt en zich onder meer uitspreekt tegen het plaatsen van Amerikaanse kruisraketten in België. De zeven dissidente faculteiten stichten een eigen apoliteke studentenkoepel, KrUL. Als compromis wordt dan maar de apoliteke Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO) gesticht. Zelfs de expliciete verwijzing naar de democratisering van de samenleving verdwijnt.

Ongetwijfeld: spreken als één blok heeft meer impact dan een versplinterde en gedifferentieerde opiniestortvloed. Maar wordt het kind dan niet met het badwater weggegooid? De drang naar een geforceerde consensus tussen kringen en studentenorganisaties verhindert een maatschappelijke mening *tout court*.

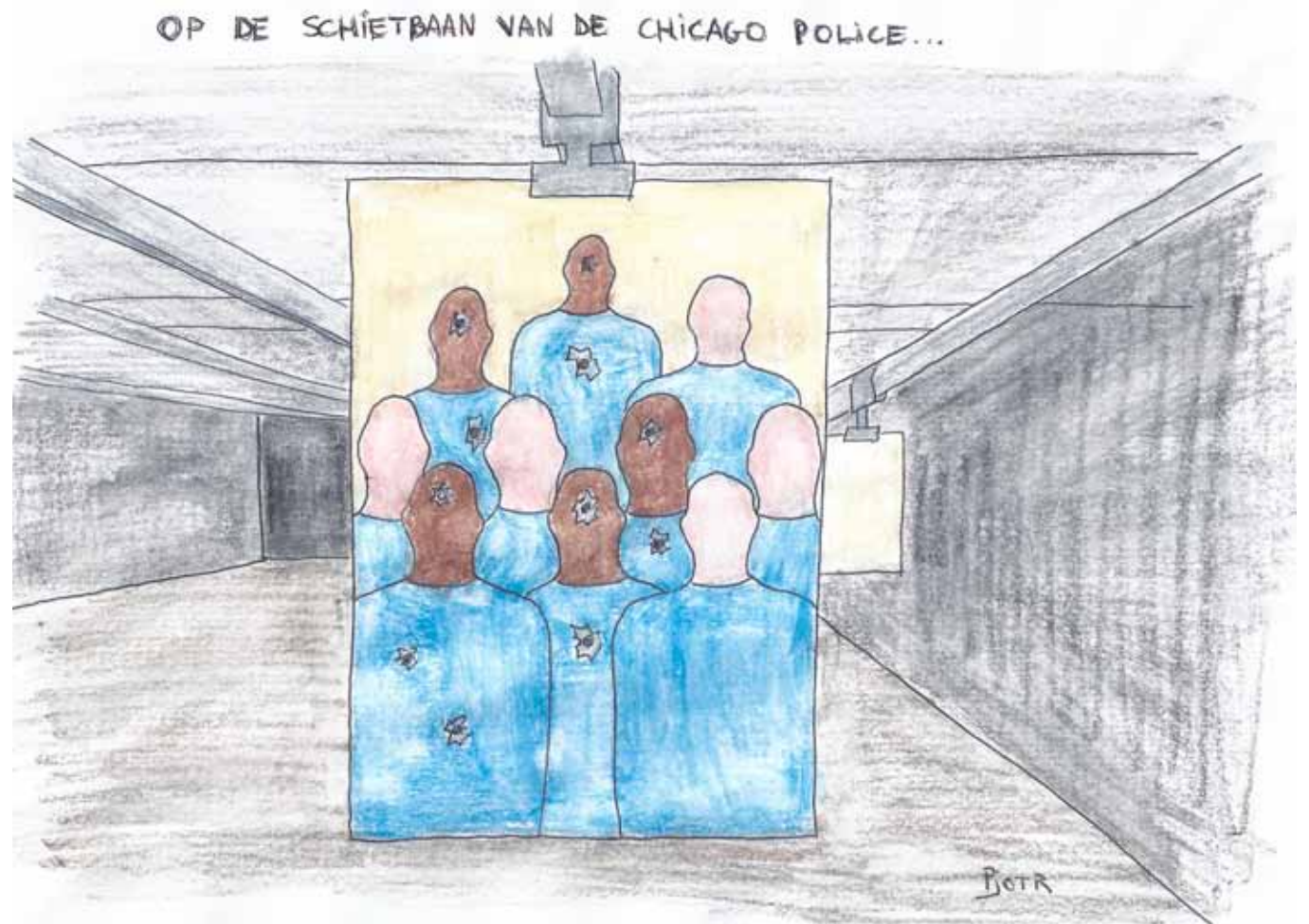
We kunnen terugrijpen naar de kleinste eenheden. Als een collectieve mening op Vlaams, universitair of Leuven vlak niet lukt, dan moeten de kringen, de clubs of studentenorganisaties het zelf doen. Zoeken naar een compromis kan, maar als bepaalde kringen zich niet bekommeren om de democratisering van ons (hoger) onderwijs, moeten degene die zich wél willen uitspreken dat vooral doen.

Non possumus non loqui, 'we mogen niet meer zwijgen'. Zo sloot Roger Dillemans, erector aan deze universiteit, zijn toespraken graag af. Niet meer zwijgen? We moet roépen, verdorie.

SIMON GRYMONTPREZ

De Splinter bevat een persoonlijke mening. Ze bevat niet de mening van de redactie.

Cartoon van de week

Deze week werpt Pjotr Hubin een blik op de actualiteit.

Editoriaal

Blauw betalen

GAS-boetes voor fietsers en te dure cursusprijzen door Sofia. Studenten moeten waakzaam blijven. Anders komen ze bedrogen uit.

Als er één thema is waar het huidige Leuvense stadsbestuur blijft mee worstelen, dan is het wel mobiliteit. Geen verantwoordelijke schepen, communicatieflaters rond de nieuwe circulatieplannen en nu moet de Leuvense fietser eraan geloven.

Eens de formaliteiten zijn afgerond, is het binnenkort namelijk mogelijk dat een fout geparkeerde fiets bestraft wordt met een GAS-boete van 55 euro. Ter vergelijking: de boete voor een fout geparkeerde auto ligt even hoog.

"De bedoeling is om van Leuven de beste fietsstad van Vlaanderen te maken," liet schepen van Ruimtelijke Ordening Carl Devlies (CD&V) eerder dit jaar optekenen in *Veto*. Het stadsbestuur is alvast goed op weg. Quod non.

De huidige parkeermogelijkheden zouden ruim voldoende moeten zijn, vindt schepen voor Studentenzaken Bieke Verlinden (sp.a). De schepen verwijst daarmee naar een fietsenontnruiming die het stadsbestuur heeft uitgevoerd, waaruit bleek dat de huidige capaciteit ruim zou volstaan.

Een betrouwbare steekproef? Net als LOKO-mandataris Bram Van Baelen zijn wij niet overtuigd. Te willekeurig, te arbitrair en al zeker niet voldoende voor valabele resultaten. Laat staan om er een fietsbeleid op te baseren. En voor u zegt dat het weer de studenten

zijn die zich in hun gat gebeten voelen, denkt u beter twee keer na. "Een zeer slechte maatregel," vindt Gents schepen voor mobiliteit Filip Watteeuw (Groen). "Absoluut niet efficiënt," stelt de woordvoerder van Antwerps burgemeester Bart De Wever.

Het is dan ook hypocriet om even veel geld te vragen voor een fout geparkeerde fiets als voor een fout geparkeerde auto. Werk maken van nieuwe, doordachte fietstinstellingen moet prioriteit nummer één zijn. GAS-boetes uitdelen voor fout geparkeerde fietsen in een studentenstad is, zoals Bram Van Baelen verderop in deze krant zegt, "met een kanon op een mug schieten".

Waarom er trouwens nog geen enkele GAS-boete is uitgedeeld? Niet omdat studenten ertegen protesteren. De borden zijn, na twee pogingen, nog niet goedgekeurd door Vlaamse overheid. Een of andere bureaucratische techniciteit houdt de maatregel dus tegen. Het zou grappig zijn, als het niet zo triestig was.

Dat protest en verontwaardiging beleidsmakers en managers kunnen beïnvloeden, bewijst de saga rond het online leerplatform Sofia van studentencoöperatieve Acco (*zie voorpagina*).

7 tot 9 euro moeten Sofia-gebruikers vandaag opleggen per module. Als een student meerdere Sofia-modules moet gebruiken, loopt de rekening al aardig op. De reactie van de studenten en universiteit bleef dan ook niet uit.

"De toename van de kosten door Sofia moet bekeken worden," stelt vicerector Studentenbeleid Rik Gosse-link. De vicerector maakt zich geheel terecht zorgen over de toenemende kosten van studiemateriaal. Dat heeft nu ook Acco begrepen. CEO Franck Libeer belooft om de prijzenpolitiek te herzien.

Acco is opgericht in 1960 als een universitaire coöperatieve. Vanuit een sterke democratiseringsfilosofie heeft ze jarenlang geprobeerd om cursusmateriaal aan te bieden aan een zo laag mogelijke en democratische prijs.

Die nauwe band met de studentenpopulatie blijkt Acco te zijn kwijtgespeeld. Dat zorgde de laatste jaren voor spanningen tussen de kringen en uitgeverij. De exclusiviteit die Acco van de professoren eist, wekt zo heel wat irritatie op.

Is Acco haar basisfilosofie kwijt? Het huidige *business model* van Sofia en de hoge kost voor de student doet in die richting vermoeden. Aan Acco om het tegendeel te bewijzen. Aan de studenten om zowel tegen de GAS-boetes als de ondemocratische prijzen niet zonder slag of stoot in te geven.

RODERIK DE TURCK
EN SIMON GRYMONTPREZ

Hoofdredacteur en redacteur Sociaal. Het editoriaal bevat een mening die gedragen wordt door de redactie.

BESPORTS STUDENT CLASH STRIJKT NEER IN LEUVEN

Spelen voor je leven

“Gamers zijn asociale nerds,” luidt het cliché. Enkele studenten willen met het organiseren van een gametoernooi tussen de studentensteden dat cliché de wereld uit helpen.

PAUL-EMMANUEL DEMEYERE

Vorige week vonden de Leuvense kwalificaties van de BeSports Student Clash plaats. Studenten kunnen het in drie games tegen elkaar opnemen. Enkele studenten TEW richtten vorig jaar BeSports op om in België de gamecompetitie op poten te zetten. “Met dit toernooi willen we een laagdrempelig initiatief bieden aan

“Gamen is socialer dan mensen denken”

VINCENT, DEELNEMER

gamers die aan competitie willen doen,” vertelt Freek Borghgraef, een van de oprichters van BeSports. Die competitievorming ontbreekt volgens hem nog bij ons. “In België is er nog geen echte nationale competitie zoals die in het buitenland bestaat.”

Deelnemers

Van een echte strijd is echter niet veel sprake in de zaal. Er heerst een gemoeidelijke sfeer. De teams discussiëren over tactiek of nemen een kijkje bij de concu-

rentie. Ook Alec en zijn team zijn hier voor de sfeer. “Wij doen niet echt mee voor de competitie, maar eerder voor het sociale element.” Dat is ook de drijfveer van de meeste deelnemers. “Gamen is socialer dan de meeste mensen denken,” zegt Vincent, een andere deelnemer.

Jonas, een andere oprichter van BeSports, vindt daarom het *live* gegeven belangrijk. “Wij bieden een online platform aan waar gamers met elkaar in competitie kunnen gaan, maar fysieke bijeenkomsten zoals dit toernooi zijn ook belangrijk voor het sociale gebeuren,” licht hij toe.

Een overrompeling kan je het evenement evenwel niet noemen. “Wij hadden graag een grotere opkomst gehad, maar met deze cijfers zijn we ook al tevreden aangezien wij dit toernooi op korte tijd hebben voorbereid.” Volgens Borghgraef kwamen zo’n 200 gamers op het evenement af.

Gamen zit wel in de lift en ontgroeit zijn status als favoriete tijdverdrijf van nerds. “De tijd dat een gamer een dikzak was die nog bij zijn mama woonde is voorbij,” zegt Jonas. Toch blijven een aantal clichés overeind. De meeste deelnemers zijn ingenieurs en mensen die computerwetenschappen studeren,” vertelt Borghgraef.

De grote afwezige in dit verhaal lijken de vrouwen. “Er komen wel vrouwen naar gametoernooien, maar dan vooral

als toeschouwer,” merkt Jonas op. Toch is hij overtuigd dat ook vrouwen op termijn hun weg zullen vinden naar de gamesport. “Het zal waarschijnlijk altijd een beetje

“Vrouwen komen vooral als toeschouwer”

JONAS, ORGANISATOR BESPORTS

een mannenwereldje blijven maar vrouwen beginnen meer en meer interesse te tonen in gamen.”

Hobby

Buiten een bak bier, festivaltickets en eeuwige roem kunnen gamers nog niet veel verdienen aan gamen. Het blijft voor veel spelers vooral een hobby. “In België zijn er geen professionele gamers,” zegt Jonas. Toch biedt gamen volgens de deelnemers en aantal voordelen, aldus Tom, een finalist van het online kaartspel *Hearthstone*: “Je leert vooruit denken en strategisch plannen. Dat is in het echte leven ook handig.”

Student KU Leuven lanceert sportapp

Sinds deze week kunnen joggers en fietsers aan de slag met de app “Leuveninbeweging”. Het nieuwe snuffje, een initiatief van de KU Leuven, bundelt alle sportinfrastructuur in één stadsplan.

JASPER VAN LOY

Met trots stelde vicerector Sportbeleid Rik Gosselink de Leuveninbeweging voor in het stadhuis. “De app bundelt alle jog-, fiets- en wandelroutes in Leuven,” legt hij uit. “Ook kleedruimtes en fietsenstallingen staan erop.”

De app is van de hand van Wouter Adriaens en Jeroen Hermans, twee studenten die mee *Quivr* ontwikkelden. “Voor de KU Leuven ons aansprak, kregen we al vaker de vraag van studenten of we de sportinfrastructuur in Leuven in kaart konden brengen,” zegt Hermans.

Na een verkennend gesprek met vicerector Gosselink begonnen de twee met het verzamelen van informatie. Niet evident, zo blijkt. “Het duurt even voor je weet waar alle info zich bevindt,” legt Hermans uit.

Vervolgens bouwden Adriaens en Hermans de basisversie van wat uiteindelijk een hybride website zou worden, die werkt als een app. “Na je eerste bezoek via een browser kan je *Leuveninbeweging* met een icoontje op je startscherm zetten en offline gebruiken op Android en in moderne browsers zoals Firefox of Chrome,” vertelt Hermans. “Op iOS werkt het enkel online.”

Wie een kijkje wil nemen, kan dat via leuveninbeweging.quivr.be

KU Leuven en stad fietsen wereld rond

“Love Leuven”, de campagne om studenten en Leuvenaars duurzaam te laten samenleven, krijgt een vervolg. Met tandems trekken de stad en KU Leuven langs campussen en wijken om kilometers te verzamelen.

JASPER VAN LOY

Vanaf midden april gaan de stad Leuven en de KU Leuven verder met Love Leuven om studenten en Leuvenaars dicht bij elkaar wil brengen. Concreet zullen zes opstellingen met telkens twee fietsen de komende maanden door de stad toeren. Ze zullen onder andere campussen en Alma's, maar ook stadswijken aandoen. De locatie waar de meeste kilometers worden afgelegd, wordt in de bloemetjes gezet.

“We nodigen Leuvenaars en studenten uit om samen te fietsen,” legt vicerector Sport Rik Gosselink uit. “Het hoofddoel is elkaar ontmoeten, een praatje slaan en tegelijk rustig fietsen. Bewegen kan ook zonder rode hoofden en zweet onder de oksels.”

Rond midden september eindigt de campagne. Tegen dan willen de stad en de universiteit 40.000 kilometer op de teller zien staan, de omtrek van de aarde. Het initiatief heet dan ook “Leuven fietst de wereld rond”. Ambitieuw, weet ook Gosselink. “Anders vragen we aan de ploeg van Tom Boonen of de kilometers van de Tour ook mogen tellen,” lacht hij.

Tijdens het eerste deel van Love Leuven, op de kerstmarkt eind vorig jaar, werden 1365,02 kilometer bij elkaar gefietst. Per kilometer ging er één euro per kilometer naar een goed doel. Omdat het aantal gefietste kilometers onder de verwachtingen lag, verdubbelden de stad en de KU Leuven het bedrag en schonken zo 3000 euro aan het *Healthy Heart Fund* en het *Rune Fonds*.

CARTOON Karolien Favoreel

EVALUATIEREEKS RECTORAAT (2)

“Geen sprint, maar een marathon”

Vicerector Studentenbeleid en Sport Rik Gosselink kreeg onder andere de besparingen in het hoger onderwijs en de integratie op zijn bord. Aan oplossingen werkt hij in een geest van teamwerk en overleg.

TEKST Paul-Emmanuel Demeyere en Jasper Van Loy
BEELD Kalina De Blauwe
Uitgelichte thema's worden beoordeeld als:
SLECHT, MATIG of GOED

Democratisering

Het begin van vorig academiejaar werd beheerst door de **besparingen** in het hoger onderwijs. Concreet moest Studentenvoorzieningen een 635 000 euro besparen.

“De universiteit heeft 250 000 euro bijgepast. Voor de rest zijn er, naast het aanspreken van onze reserves, beperkte besparingen gehouden op de diensten die van ons subsidies krijgen: Velo, Alma en de studentenwerking. Een aantal projecten werd uitgesteld. We hebben maximaal ingezet op beperking van de gevolgen voor de studenten,” klinkt het bij vicerector Gosselink. “We hebben de besparingen het best doorsparteld van alle universiteiten,” vult Joris Gevaert, voorzitter van de Studentenraad KU Leuven, aan.

“Kansengroepen aan KU Leuven zijn projectmatig wat geraakt, maar alle recurrente middelen zijn volledig gevrijwaard,” zegt Jan De Vriendt, directeur van Studentenvoorzieningen. “De vicerector heeft ons advies uit zijn eigen beleidsruimtemiddelen vrijge-

maakt om het aanmoedigingsfonds te compenseren.” Voor de beursstudenten is alles hetzelfde gebleven, de bijna-beursstudenten kunnen hun betalingen sinds kort verder spreiden. “In de spreiding van studiegelden kunnen we nog verder gaan,” vindt Ruth Stokx van de Studentenadviesdiensten.

Een van de kwetsbare kansengroepen is die van de **pioniersstudenten**, studenten die als eerste van hun gezin studeren in het hoger onderwijs. Vanaf vorig academiejaar is de integratie van pioniersstudenten een focuspunt voor studentenbeleid. Verderop in deze krant kunt u lezen hoe die projecten voorzichtig positief worden onthaald door de pioniersstudenten.

Gosselink is wel bezorgd, omdat de begeleiding binnenkort verschuift van het centrale beleid naar faculteiten: “Bij een aantal faculteiten heeft pionierswerking een specifieke plaats gekregen. Bij andere faculteiten is het dan weer heel inclusief, waarbij ik mij afvraag in welke mate er voldoende aandacht blijft voor de bijzondere noden van pioniersstudenten.”

“Op vlak van **studenten met een migratieachtergrond** doet de KU Leuven het slecht,” noemt Gevaert een andere kansengroep. “De Vrije Universiteit Brussel en Universiteit Antwerpen hebben een veel grotere instroom. Uiteraard heeft dat ook te maken met het verschil in populatie tussen die steden en Leuven.”

Gosselink erkent het probleem, maar benadrukt dat het aandeel studenten met een migratieachtergrond “gelukkig in stijgende lijn” is. “Vorig jaar hebben we het Avicennafonds opgericht, dat studenten met een migratieachtergrond wil ondersteunen. We doen dus zeker inspanningen, maar die zijn op dit ogenblik nog onvoldoende.”

Het grootste project rond democratisering is de **maximumfactuur**. Concreet wil Gosselink laten becijferen hoeveel welke opleiding aan de KU Leuven momenteel kost en van daaruit het debat openbreken. Dat is makkelijker gezegd dan gedaan. “We zitten nog volop in een exploratiefase,” legt Stokx uit. “Er bestaat geen enkele systematische manier om de kost van een opleiding te berekenen.”

Of de maximumfactuur er deze beleidstermijn nog doorkomt, is zeer twijfelachtig. “We willen via de ECTS-fiches van de opleidingsonderdelen werken. Die sluiten elk jaar rond april, zodat we heel sterk afhankelijk zijn van het academiejaarsysteem,” verklaart Stokx. “In het begin van het academiejaar 2017-2018 hopen we helemaal klaar te zijn,” maakt Gosselink zich sterk.

De vicerector is op veel fronten bezig met democratisering en het aantrekken van kansengroepen, maar op concrete resultaten is het voorlopig wachten. De verwezenlijkingen krijgen daarom rood, maar de inspanningen verdienen minstens oranje.

Integratie

Tegelijk met de aanstelling van de huidige rectoraatsploeg in 2013 werd de integratie uitgevoerd. In één klap kreeg de KU Leuven er vijftien campussen bij. “Een lastige start als nieuwe vicerector,” noemt Joris Gevaert het. “Er zijn dingen over het hoofd gezien, maar ik denk dat dat logisch is bij zo'n massieve operatie,” zegt zijn collega, campuscoördinator Stef Maelstaf. “De integratie is door onze voorgangers op de beste manier voorbereid, maar de realiteit is altijd een complexer verhaal,” bevestigt Gosselink.

Maelstaf wijst dan naar bijvoorbeeld de ICT-problematiek, waarbij sommige studenten nog twee logins hebben, een van de oorspronkelijke instelling en een van de KU Leuven. Zelf doelt Gosselink op de vraag of studenten gebruik kunnen maken van studentenvoorzieningen op een andere campus dan die van henzelf. Nee dus, maar studenten die voor hun lessen naar een andere campus moeten, kunnen intussen wel gebruik maken van de catering ter plaatse.

Voor de **studentenvoorzieningen** op de campussen stort de KU Leuven geld door

“Vooral in het begin was de KU Leuven-identiteit amper zichtbaar”

FRANK BAERT, ACADEMISCH BEHEERDER VAN GROEP T, CAMPUS GENT EN CAMPUS AALST

naar de hogescholen waarmee ze de campus deelt. Die stellen hun voorzieningen dan op hun beurt beschikbaar voor de KU Leuvenstudenten. Volgens alle respondenten verlopen die samenwerkingen goed. De uitzondering is Antwerpen, waar de universiteit de samenwerking met Thomas More heeft stopgezet en zelf de studentenvoorzieningen

in handen heeft genomen. “Een kordate oplossing,” zegt Gevaert.

Uit onze campuseditie (zie Veto 4217) bleek dat nog lang niet alle studenten op de externe campussen zich deel voelen van de KU Leuven. “Vooral in het begin was de **KU Leuven-identiteit** amper zichtbaar,” zegt Frank Baert, academisch beheer van Groep T, campus Gent en campus Aalst. Dat dat nu beter is, is volgens Stura te danken aan Gosselink en de tournee die hij elk jaar langs de campussen onderneemt. De zogenaamde Ronde van Vlaanderen. “Daar zitten altijd studenten bij, zelfs op campussen waar wij geen contactpersonen hebben,” zegt Gevaert.

De weg van de integratie is nog lang en moeilijk, maar vicerector Gosselink is volgens onze respondenten op de goede weg. Zij stappen mee in Gosselinks discours van overleg en persoonlijk contact en appreciëren de vorderingen die jaar na jaar worden gemaakt. De Ronde van Vlaanderen beschouwen ze stuk voor stuk als een voltreffer.

Leefbaar Leuven

In 2014 kreeg Leuven een **nieuw fakbarcharter**, een punt in het beleidsplan van vicerector Gosselink. “Het werkt goed,” zegt studenteninspecteur Rik De Langhe daarover. “Er zijn enkele inciden-

ten geweest, maar dat wil niet zeggen dat er iets mis is met het systeem. Na bijvoorbeeld de dagdisco van VRG hebben alle actoren samengezeten in de fakbarcommissie. Daarom ben ik er nu van overtuigd dat zo iets niet meer gaat gebeuren.”

De studentenflik wijst erop dat de overlastcijfers sinds enkele jaren dalen. Een van de redenen is volgens hem de hernieuwde stewardwerking. “Een goede stewardwerking helpt om de overlast in te dijken.”

Gosselink investeert in de **relatie tussen studenten en Leuvenaars**. Dat was nodig volgens hem. "In het begin van mijn ambts-termijn kreeg ik vrij veel klachten," herinnert hij zich. Vandaag is dat anders. "Om een voorbeeld te geven: fakbarverantwoordelijken in de Tiensestraat hebben contact opgenomen met de directeur van het nabijgelegen Sancta Maria-instituut en hebben er geholpen op het schoolfeest. Met zulke initiatieven geef je blij een goede buur te zijn en creëer je ook een buffer voor als het toch eens misgaat."

Schepen van studentenzaken Bieke Verlinden (sp.a) wil derol van Gosselink niet

minimaliseren. "Hij maakt een erezaak van persoonlijk contact met de Leuvenaars," zegt ze. "Hij is iemand die heel dicht en authentiek bij studenten en medewerkers staat. Ik

"Hij maakt een erezaak van persoonlijk contact met de Leuvenaars"

BIEKE VERLINDEN, SCHEPEN VAN STUDENTENZAKEN (SP.A)

vind dat knap." LOKO Sociaal-coördinator Tom Biesheuvel wijst op het belang van het Love Leuvenproject, waar Gosselink heel

actief in is: "Hij is een goede lijm tussen stad en studenten."

Verlinden prijst ook de rol van Gosselink in de Leuvense **mobilititeit**. "De vicerec-

tor is een trekker in het bevorderen van de fiets- en de busmobilititeit. Hij zorgde voor het ontsluiten van fietsstallingen los van het openbaar domein. Onder andere van de

fietsreparatiepunten, die succesvol zijn, is hij een trekker." Volgens Biesheuvel is het stalmeesterproject een meerwaarde: "We streven naar betere stallingen en ruimen weesfietsen op, om zo een positief fietsbeleid uit te stralen. Voorlopig zijn we vooral bezig met het in kaart brengen van alle stallingen aan de universiteit."

Daartegenover staat de LeV-fiets, de huurkoopfiets van Velo die te weinig aftrek vond. De fiets werd gefinancierd met geld dat vrijkwam doordat de gratis studentenbuspas werd afgeschaft. "Dat was een minder groot succes," erkent Gosselink.

Persoonsvorming

Een kernbegrip in het gedeelde beleidsplan van Gosselink en vicerector

Onderwijsbeleid Didier Pollefeyt is de **future self**, het toekomstbeeld waar je als persoon naar toewerkt. Een belangrijk project in dat kader is het extra-curriculaire **portfolio**. Met die tool kan een student zijn engagementen buiten de lessen laten attesteren via Toledo en laten opnemen in zijn diploma.

"Het portfolio zit nog in haar beginfase, maar de contouren beginnen duidelijk te worden," zegt Ruth Stokx, die binnen de studentenadviesdiensten aan het dossier werkt. "Idealiter kunnen we het e i n d d i t

jaar al testen bij twee faculteiten." Gosselink vult ambitieus aan: "Begin volgend academiejaar willen we het volledig laten proefdraaien."

Daarnaast reikt Gosselink in zijn beleidsplan de hand naar studenten met **ondernemerszin** en gaf hij aan te bekijken hoe een statuut voor student-ondernemers daarbij kon helpen. Een apart statuut kwam er niet, maar het bestaande statuut van werkstudenten werd uitgebreid. Sinds 2014 kunnen studenten met gevorderde van dezelfde faciliteiten genieten.

Een en ander verloopt via LCIE. Het platform voor ondernemende studenten is geen initiatief van Studentenbeleid, maar krijgt wel veel steun uit die hoek, aldus coördina-

tor Wim Fyen. Aangezien LCIE nog maar twee jaar bestaat, is het nog niet duidelijk wat de impact is. Wat wel vaststaat, is dat aan de visibiliteit gewerkt moet worden. "Te veel studenten associëren *future self* en ondernemerschap met typisch harde richtingen. Ondernemerschap is niet disciplinegebonden," zegt Fyen. "LCIE slaat vooral aan bij de klassieke ondernemersrichtingen, zoals economie, rechten en ingenieurswetenschappen. Langzaam verbreden we die scope," beaamt ook Gosselink.

Gosselink maakt ook een speerpunt van het **uitstroombeleid** en investeerde er in vanuit zijn beleidsruimte. In 2014 lanceerde KU Leuven bijvoorbeeld Loopbaanlift, een portaal waarvoor studenten en potentiële

werknemers elkaar kunnen ontmoeten. Net zoals bij LCIE bestaan er nog geen cijfers over de impact van Loopbaanlift, omdat het nog zo'n jong gegeven is.

"We willen uitstroombeleid centraal stimuleren, naast de Loopbaanlift door onder andere de Jobinfodag, de Verderstudeerbeurs en de Solliciteerweek," zegt Gosselink, "maar we zien ook heel veel facultaire initiatieven. Die ondersteunen we graag vanuit het centrale beleid." In de toekomst is het de bedoeling om de verschillende partners rond uitstroombeleid – LCIE, Randstad, de jobdienst en de juridische dienst van de KU Leuven – beter op elkaar af te stemmen.

Sport

Eind 2015 lanceerde Gosselink het beleidsplan Fysieke Activiteit en Sport, een jaar na de andere beleidsplannen. Gosselink: "Het vorige plan was tamelijk top-down opgesteld. Ik wilde de tijd nemen om de verschillende actoren in het veld te bevragen over sport en fysieke activiteit."

Een van de codewoorden in zijn plan is **bewegen**, wat breder is dan sport.

"S t u - den-

ten en personeel zitten te veel," vindt Gosselink. Op dit moment wordt er volop aan dat beweegbeleid gewerkt, met de nadruk op sensibilisering. "We geven infosessies aan personeel, waarin we tips geven om er voor te zorgen dat er niet te veel gezeten wordt," zegt An Bogaerts van Poort naar een Actieve Levenstijl (PortaAL), het Expertisecentrum voor Gezond Bewegen van de KU Leuven die bedrijven bewegingstips geeft. "We merken dat collega's stilaan op de kar springen. Via hen proberen we later de studenten mee te krijgen."

Een ander sleutelbegrip is **participatie**. Het aantal studenten dat een sportkaart heeft, stabiliseert zich de laatste jaren rond de 50%. "Professor Gosselink heeft al heel wat stappen gezet om studenten aan het sporten te krijgen, zoals de app Leuveninbeweging (zie pagina 13 in deze krant, *nvdr.*)," zegt LOKO Sportcoördinator Bent Hubrecht. "Studenten motiveren om te sporten stopt nooit. We bekijken bijvoorbeeld hoe de eerstejaars bij hun inschrij-

ving beter kunnen geïnformeerd worden over de mogelijkheden."

De verhoging van de participatie, zo zeggen alle respondenten, gaat hand in hand met de optimalisering van de **infrastructuur**, een ander speerpunt in het beleidsplan. Sinds 2007, toen Gosselink decaan werd van de Faculteit Bewegings- en Revalidatiewetenschappen, is nagenoeg alle infrastructuur volgens Gert Vande Broek en Pieter Van Kelst, voorzitter en beheerder van het Universitair Sportcentrum, gerenoveerd en is er heel wat bijgekomen. Tijdens het vicerectoraat van Gosselink kreeg het sportcentrum er onder andere een atletiekhal bij. Volgend jaar volgt een topsportthal.

Die enorme toename aan infrastructuur is er mede dankzij de samenwerking met de Vlaamse Overheid, die Leuven uitriep tot topsportcentrum en sterk investeerde in het Universitair Sportcentrum. **Presteren** is niet voor niets het derde sleutelwoord in het beleidsplan. "Een aantal eliteatleten bereiden zich hier voor op de

Olympische Spelen," zegt Pieter Van Kelst. "Dat de samenwerking met de Vlaamse Overheid zo goed loopt, is de verdienste van Gosselink," vult Vandebroek aan. "Hij is hartelijk en onderhoudt heel goed contacten."

De respondenten schuiven twee grote uitdagingen naar voren: de participatie omhoog trekken en het sportbeleid op de campussen ontplooiën. Voor dat laatste werd onder andere de Raad voor Fysieke Activiteit en Sport in het leven geroepen. "De universiteitsbrede aanpak loopt nog wat stroef," zegt Hubrecht. "Het sportbeleid in Leuven is heel uitgebreid, maar dat zou niet beperkt mogen blijven tot de Leuvense campus."

Gosselink wijst erop dat de infosessies rond bewegen wel op de externe campussen zullen worden gegeven en dat via de decretale stuvoraad ook sportbudget naar de hogescholen gaat waarmee de KU Leuven campussen deelt. "Het klopt wel dat het beleidsplan gefocust is op Leuven en voor aantal initiatieven de proeftuin is."

Conclusie

Wie vicerector studentenbeleid wil zijn, moet van veel markten thuis zijn. "Hij is goed op de hoogte om zaken op de juiste niveaus goed te kunnen verdedigen," zegt Jan De Vriendt. "Hij stuurt een aantal zaken rechtstreeks aan, maar zal in bepaalde dossiers ook de nodige specialisten bevragen." Dat laatste beaamt al onze respondenten. "Hij wil zeker zijn dat hij alle standpunten en argumenten gehoord heeft om zo achteraf niet terug te moeten komen op gemaakte afspraken," zegt Stef Maelstaf.

"Als er iets verwezenlijkt is binnen studentenbeleid of sport, heb ik daar uiteraard een bijdrage aan geleverd,"

zegt Gosselink, "maar meer nog de collega's van de diensten. Je werkt constant samen met de studenten, Studentenvoorzieningen, de stad, de faculteiten, de technische diensten... Ik heb dingen op de agenda gezet, maar daar gaan andere mensen weer mee aan de slag."

Voormalig Sturavorzitter Claudia Löwik ziet ook de keerzijde van de medaille. "In het begin had hij altijd veel hooi op zijn vork en was het niet altijd even goed duidelijk wat op dat moment prioritair was. Naarmate zijn bestuurstermijn vorderde, is hij hier wel beter in geworden."

Het valt op dat enkele projecten, zoals het doorbreken van de zitmarathon, het portfolio en de maximumfactuur, nog in een prille fase zitten. "Een aantal dossiers slepen lang aan,"

bevestigt Sturavorzitter Joris Gevaert. "Als je een plan wil laten landen, is dat plan altijd een idee van een paar mensen," beseft Gosselink. "Zeker in zo'n grote organisatie als deze heb je heel wat echelons te passeren. Het is meer een oefening van uithoudingsvermogen dan dat je heel veel kracht tentoonspreidt in een korte tijd. Beleid is geen sprint, maar een marathon."

"Ik probeer beleidsmatig dingen te veranderen die op mijn pad komen," zegt Gosselink. "Dat moet niet allemaal tegen augustus 2017 voltooid zijn. Het geeft zeker zoveel voldoening als andere mensen iets afwerken waar ik ooit aan begonnen ben. Zo realiseren wij op dit moment ook projecten waar onze voorgangers het startschot voor hebben gegeven."

DOSSIER HERVORMING SECUNDAIR ONDERWIJS

Lieven Boeve “De hervorming gaat te traag vooruit”

De hervorming van het secundair onderwijs kan en moet sneller vindt Lieven Boeve, hoofd van het Katholiek Onderwijs Vlaanderen.

ANNEKE SALDEN

We ontmoeten Lieven Boeve, professor en directeur-generaal van Katholiek Onderwijs Vlaanderen, in zijn natuurlijke habitat: de bib van de faculteit Theologie. Wat is de visie van het grootste onderwijsnet in Vlaanderen op de hervorming van het secundair onderwijs?

Een gesprek over empathie en zalm.

Wat zijn de grootste pijnpunten van ons huidige secundair onderwijs?

Lieven Boeve: "Het grootste probleem is dat niet elke leerling op de juiste plaats terecht komt. Dat ligt aan de wijze waarop het aanbod in onze scholen georganiseerd is, maar ook aan hoe de mensen dat aanbod

percipiëren. Zo krijg je de zogenaamde stigmatisering van het technisch en beroepsonderwijs: richtingen worden soms als minderwaardig beschouwd, en zijn daardoor vaak een negatieve keuze."

"Op dit moment bieden we ook meer dan 150 richtingen aan in de derde graad. Dat zijn er natuurlijk veel te veel. Idealiter zouden die geclusterd worden, zodat de organisatie ook efficiënter is. Bovendien zijn er veel richtingen die niet doen wat ze beloven. Dat er zoveel jongeren

niet juist terechtkomen, toont aan dat het onderwijs vandaag niet voldoende leerlingprofiel-georiënteerd is."

"Dat gegeven leidt natuurlijk tot andere zwaktes in het huidige onderwijsstelsel. Eén gevolg is bijvoorbeeld dat één op de tien jongeren de secundaire schoolbanken verlaat zonder diploma."

De druk bediscussieerde afschaffing van het vak Latijn zal er niet komen. Toch wordt er sterk ingezet op de brede basisvorming in de eerste graad. Hoe zal dat er in de praktijk uitzien?

Boeve: "Wat de eerste graad betreft verschilt onze visie enigszins van die van het gemeenschapsonderwijs, waar men meer pleit voor heterogene klassengroepen. Wij vinden dat iedereen dezelfde basisdoelstellingen moet behalen, maar je kunt nog steeds groepen onderscheiden en de sterke leerlingen extra uitdagen op momenten dat andere groepen meer tijd krijgen voor de basiscompetenties."

"Wij willen de leerling met zo veel mogelijk domeinen laten kennismaken, en hem na afloop nog alle keuzes geven voor zijn verdere schoolcarrière. De keuze voor een basisoptie in de eerste graad mag met andere woorden niet je hele verdere studietraject bepalen."

De hervorming zal dus komaf maken met het onderscheid aso-tso-bso. Tegenstanders spreken van een 'nivellering naar beneden'. Is die kritiek terecht?

Boeve: "De enige manier om ervoor te zorgen dat er

geen nivellering is, is door de studierichtingen te laten doen wat ze beloven. We streven naar een goede zelfkennis van de leerling na de eerste graad, zodat de leerling op twee punten een keuze kan maken: welk interessegebied heeft mijn voorkeur, én op welk niveau kan of wil ik daarmee bezig zijn?"

"Hiervoor moeten we ons wel hoeden: de negatieve perceptie van sommige

opwaartse beweging die steeds mogelijk is. Zo iets kan alleen door optimaal te werken met remediering."

Geen onbelangrijke vraag voor u als directeur-generaal van het katholiek onderwijs: hoe ziet de toekomst van het vak godsdienst eruit?

Boeve: "Uiteraard zullen we het vak godsdienst behouden, en daarbinnen de dialoog realiseren. De

“Empathie is het antidotum voor radicalisering”

studierichtingen die er op dit moment heerst, kan zich herhalen in gelijk welk systeem. Het gaat ons niet om de naambordjes. Het moet voor de maatschappij gewoon duidelijk zijn: elke richting is waardevol en heeft een toekomst."

Een andere doelstelling van het masterplan: hoe kunnen we blijven zitten maximaal vermijden in de toekomst?

Boeve: "B-attesten zullen nog meer de regel worden. Ofwel is immers het domein niet goed gekozen, ofwel het niveau. In beide gevallen is heroriëntering nodig. Precies daarom moet het systeem ook flexibel zijn: je moet tijdens je secundaire schoolloopbaan kunnen veranderen van niveau of interessegebied – en dat hoeft niet altijd perse naar een meer toepassingsgerichte richting zijn."

"Het sluitstuk van de modernisering is hetzelfde principe als in het hoger onderwijs: dat van de zalmbeweging, dus de

katholieke dialoogschool voorziet een plaats voor uitwisseling en openheid. Iedereen is welkom, maar het vak godsdienst zal een voorwaarde zijn; het is deel van ons project. Empathie ontwikkelen ten aanzien van levensbeschouwelijke anderen is volgens mij ook het antidotum voor radicalisering."

Er was voorheen al heel wat commotie over de onderwijs hervorming. Bent u bezorgd over de invoering van de maatregelen?

Boeve: "Ja. Het gaat op dit moment niet vooruit, omdat er te weinig overeenstemming is tussen de politieke partijen over een aantal van de basisbeginselen. Eén daarvan is de uitwerking van de eerste graad, een ander cruciaal punt is hoe de matrix van studierichtingen er moet uitzien. Die zaken moeten dringend worden uitgeklaard."

Lees meer op www.veto.be

FOTO Kalina De Blauwe

DE POLITIEKE STANDPUNTEN

“We zijn twee jaar later en nog geen millimeter verder”

De hervorming van het secundair onderwijs is een langdurige discussie. Tegen de zomer zou de onderwijscommissie tot een akkoord moeten komen.

NORA SLEIDERINK EN ARNE SONCK

In de vorige legislatuur reeds werd het masterplan door CD&V, N-VA en sp.a goedgekeurd. Later kwam er ook een regeerakkoord tussen CD&V, N-VA en Open Vld waarin stond dat het plan zou worden uitgevoerd. Minister van Onderwijs Hilde Crevits (CD&V) heeft er vertrouwen in dat dat ook gebeurt.

Pijnpunten

De hervorming blijkt dringend nodig vanwege enkele pijnpunten in ons secundair onderwijs. De

eindtermen worden onvoldoende bereikt en veel richtingen bieden niet wat ze beloven.

Ook speelt de socio-economische achtergrond een te grote rol in het schooltraject en te veel leerlingen verlaten het onderwijs zonder diploma. "Het aantal zittendblijvers is nog steeds te hoog en zelfs onze sterkst presterende leerlingen dalen in de internationale onderzoeken," stelt Crevits vast.

Een ander pijnpunt is de eerste graad: die werkt te weinig oriën-

terend en de mogelijkheden om te differentiëren zijn te beperkt.

Genoeg dus om een verregaande hervorming door te voeren. "Maar de modernisering van het secundair onderwijs is zoveel meer dan enkel een structuurhervorming of een discussie over de benaming of het aantal studierichtingen," benadrukt Crevits. "We moeten er toe komen dat opleidingen evenwaardig worden beschouwd."

Aso, tso en bso

Een van de grootste twistpunten tussen de partijen is het behoud van de opdeling aso, tso en bso. Het masterplan spreekt namelijk over de mogelijkheid om te evolveren naar een systeem van door-

stroom- versus arbeidsmarktgericht. De invulling daarvan is echter voer voor discussie.

Sp.a pleit voor een afschaffing van de tussenschotten. Caroline Gennez, tweede ondervoorzitter van de onderwijscommissie, vindt dat kinderen moeten kiezen voor een richting op basis van hun interesses, en niet naar onderwijsvorm. "Door hun connotatie beïnvloeden de tussenschotten nog steeds die keuze."

Voor Open Vld is het afschaffen van de tussenschotten van minder belang, aldus Jo De Ro, vast lid van de onderwijscommissie. Niet de naamsverandering of het hervormen van structuren, maar wel een concrete hervormingsaanpak

is nodig. "Zo moeten we bijvoorbeeld weg van de B- en C-attesten die het watervalstelsel en de schoolmoeheid enkel bestendigen."

"Waarom termen afschaffen die duidelijk zijn en die iedereen kent?" vraagt Koen Daniëls, eerste ondervoorzitter van de onderwijscommissie voor N-VA, zich af. "We steken onze tijd beter in gerichte maatregelen waarvan we weten dat ze kans hebben op slagen, zoals inzetten op Nederlands voor zij die thuis geen Nederlands spreken."

Brede eerste graad

Naast het weghalen van de tussenschotten is er ook discussie over

Raymonda Verdyck: “Op twaalf jaar een studierichting kiezen is veel te vroeg”

Knelpunten, zoals schoolverlaters zonder diploma, moeten aangepakt worden, vindt Raymonda Verdyck van het gemeenschapsonderwijs. Betere doorstroom en een bredere eerste graad moeten soelaas bieden.

RODERIK DE TURCK

De hervorming van het secundair onderwijs is deze dagen een *hot topic*. We spreken met Raymonda Verdyck, hoofd van het gemeenschapsonderwijs (GO!). “Er doen veel politieke conceptnota's de ronde,” laat Verdyck weten. Tijd om uit te vissen wat een meerwaarde is en wat niet.

Wat loopt er mis in ons secundair onderwijs?

Raymonda Verdyck: “Veel te veel jongeren stromen uit zonder diploma. Eén van de oorzaken is dat jongeren niet de juiste studiekeuze maken waardoor ze hun motivatie verliezen. Die studiekeuze moeten jongeren ook veel te snel maken, waardoor ze niet op de juiste plek terechtkomen.”

“De studiekeuze wordt bovendien nog te veel bepaald door de sociale achtergrond. We moeten zorgen dat ons onderwijs de juiste talenten ontdekt en leerlingen de juiste kansen biedt. Dat mag niet afhangen van factoren als sociale achtergrond.”

En later een studierichting kiezen verhelpt dat probleem?

Verdyck: “Jazeker. Jonge mensen moeten kunnen proeven van de verschillende aspecten van wat ons onderwijs te bieden heeft. Als dat gekoppeld wordt aan betere leerlingenbegeleiding

, dan zullen jongeren betere en ook bewustere studiekeuzes maken.”

“Op twaalfjarige leeftijd een studierichting kiezen is veel te vroeg. Wetenschappelijk onderzoek toont aan dat intellectuele capaciteiten nog groeien op die leeftijd. Bovendien weten leerlingen op die leeftijd vaak nog niet wat ze willen en kunnen.”

“Schoolkeuze hangt nog te vaak af van de sociale achtergrond”

Nu is het secundair onderwijs opgedeeld in aso, bso, tso en kso. U wilt dat onderscheid opheffen?

Verdyck: “Wij willen een brede aanpak. In de eerste graad moeten leerlingen met de verschillende mogelijkheden kennis maken. Vanaf de tweede graad kan er meer gefocust worden op onderwijsvorm en studierichting. Maar het onderscheid tussen de verschillende onderwijsvormen zoals dat nu bestaat, zien we graag verdwijnen.”

“Je kan ook niet verwachten van twaalfjarigen dat zij zo'n moeilijke keuze al kunnen maken op die leeftijd. Met een slechte keuze in het huidige systeem krijg je minder interesse en minder leergoesting. Zo hypothekeer je hun hele secundaire schoolloopbaan. Dat uit zich

ook in wat we kennen als het “watervalstelsel”.

Weg met de waterval dus?

Verdyck: “Absoluut. In onze onderwijsvisie zijn de verschillende vormen evenwaardig aan elkaar. Er is geen richting beter dan de andere. Jonge mensen moeten zich kunnen ontwikkelen volgens hun eigen talenten. Van het woord watervalstelsel zou in een goed onderwijssysteem dus geen sprake mogen zijn.”

“Aso wordt nu gepercipiëerd als hoogwaardiger en beter. Wij moeten streven naar onderwijs waar alle vormen goed zijn en waar

visie blijven er hoe dan ook verschillende richtingen. De namen zullen veranderen en de doorstroom zal gemakkelijker worden. Maar uiteindelijk ga je altijd richtingen hebben die theoretischer zijn en andere die eerder praktisch gericht zijn.”

“De tussenschotten zoals die er nu zijn, bemoeilijken het vinden van de juiste plaats voor studenten. Het secundair onderwijs moet een soort continuüm worden.”

“Er is in de loop van de jaren een wildgroei aan studierichtingen geweest. Wij kijken ook naar de hervorming die nu op

tafel ligt om dat terug te dringen.”

Dus samen beginnen en geleidelijk aan specialiseren door keuzevakken op te nemen?

Verdyck: “Precies. Samen beginnen en dan vanaf de tweede graad meer focussen op onderwijsvorm en studierichting.”

Er is al heel wat politieke commotie rond het masterplan geweest. Maken jullie je zorgen?

Verdyck: “Het politieke debat loopt volop. Wat ik positief vind is dat ik hoor dat iedereen overtuigd is dat de her-

vorming nodig is. Iedereen beseft de ernst van de knelpunten en wil inzetten op de modernisering. Sommige partijen zoals Open Vld willen ook het basisonderwijs hervormen. Dat is geen slechte zaak. Voor ons mag de leerplicht ook op jongere leeftijd beginnen want daarmee leg je een goede basis voor zowel het socialiseren als het verwerven van vaardigheden.”

“Gelukkig is het besef van de noodzakelijkheid van de hervorming groot genoeg.”

Lees meer op www.veto.be

Persfoto GO!

een verbreding van de eerste graad. Sp.a is voorstander van een brede eerste graad met een gemeenschappelijk curriculum. Volgens Katia Segers, plaatsvervangend lid van de onderwijs-

zeer vroeg onomkeerbare keuzes moeten maken. Maar een brede eerste graad zonder richtingen, waarbij elke leerling exact hetzelfde programma krijgt, komt er zeker niet.”

menhouden. Dat is onhoudbaar: De sterkste leerlingen worden niet uitgedaagd en de zwakkere kunnen niet mee.”

Gennez spreekt dat argument tegen: “Elk onderzoek wijst uit dat jongeren wijzer kiezen op hun veertiende en dat dat helemaal geen nivellering meebrengt.”

Zij wil de lat hoger leggen voor alle jongeren en via maatwerk jongeren die getalenteerd of cognitief sterker zijn een extra uitdaging geven. “Maar dat moet los staan van de richting waar men voor kiest.”

Politieke drempels

De meningsverschillen tussen de partijen geven de indruk dat het binnen de onderwijscommissie spaak loopt. Recent nog maakte Gwendolyn Rutten de opmerking dat de hervormingen zich veel te weinig focussen

op het basisonderwijs, wat niet in goede aarde viel bij minister Crevits.

De Ro verdedigt zijn voorzitter: “Onderzoek toont aan dat de

stelt Caroline Gennez vast. “Dat is schuldig verzuim.”

“Wij willen geen dingen naar buiten brengen die in de praktijk niet uitvoerbaar blijken,” verant-

“Ons onderwijs is vierde in Europa en zevende in de wereld”

KOEN DANIËLS (N-VA),
EERSTE ONDERVOORZITTER ONDERWIJSCOMMISSIE

leerachterstand al ontstaat in de kleuterklas.” Enkel inzetten op het hervormen van het secundair onderwijs, is dus achter de feiten aanlopen. “We moeten de fundamenteel aanpakken,” meent hij.

Toch is het volgens de socialisten vooral de N-VA die de hervormingen blokkeert. “Aan het einde van vorige legislatuur was er een groot draagvlak voor de hervormingen en nu zijn we twee jaar later nog geen millimeter verder,”

woordt Daniëls de houding van zijn partij.

Ondanks de sterke meningsverschillen werkt de vergadering volgens Crevits goed samen. “Het vormgeven van het secundair onderwijs van de toekomst, daar ga je zorgzaam mee om,” repliceert Crevits op de kritiek dat het allemaal te traag gaat. “Bovendien is 75 procent van de maatregelen uit het masterplan in uitvoer of reeds uitgevoerd.”

“Het is zoveel meer dan een structuurhervorming”

HILDE CREVITS (CD&V),
MINISTER VAN ONDERWIJS

commissie, is twaalf jaar veel te jong om al te kiezen welke kant je verdere leven op zal gaan. “In die eerste graad zouden leerlingen moeten kunnen proeven van alles, om dan te kiezen op basis van hun talenten en interesses.”

Crevits is hierover duidelijk: “Een goede eerste graad moet verhinderen dat leerlingen al

De N-VA ziet het idee als tabula rasa maken met een goed werkend systeem. “Ons onderwijs is vierde in Europa en zevende in de wereld,” aldus Daniëls. Volgens hem komen er problemen kijken bij zo'n brede eerste graad. “In de praktijk betekent het dat je sterk verschillende leerlingen te lang gaat sa-

Reportage: Tegen de Stroom in

EDITORIAAL

Terwijl u drank bestelt...

Brecht Castel fietst voor Veto naar de Balkan en brengt onderweg diepgaande verhalen over vluchtelingen: *Tegen de stroom in* is een prachtconcept.

Donderdag 31 maart vertrok Brecht Castel fietsend naar de Balkan, tegen de vluchtelingenstroom in. Doel van het project? Op een diepgaande en menselijke manier de problematiek rond migratie en integratie in kaart brengen.

Elke editie belicht een ander aspect door op concrete plaatsen te peilen naar wat er gaande is. Vorige week de gastvrijheid van opvangcentrum Parelstrand in Lommel, dat binnenkort sluit. Deze week het onderwijs in Kaarst, gekoppeld aan een interview met leerkracht Ruth Vercruyse dat u online vindt.

Volgende week komt het economische aspect, met een stop in Schengen. Zo gaat het verder. Elke keer proberen we de concrete bezorgdheden die mensen aan Brecht toevertrouwen te koppelen aan een analyse hier in België. U kan de tocht van Brecht volgen in de krant, op onze site, op Snapchat en op de Facebookpagina *Tegen de stroom in*.

Hoewel het minder analysegedreven is dan de meeste stukken, verdient het *Tegen de stroom in*-project haar plaats in *Veto*. We moeten oog hebben voor abstracte problemen, maar mogen problematieken die onze maatschappij zo verdelen niet ontmenselijken.

De menselijke dimensie aan bod laten komen, is precies wat *Tegen de stroom in* doet. Het format laat een kijk op de vluchtelingenproblematiek toe die verder gaat dan wat doorsnee artikels brengen. En dat is nodig. De vluchtelingenproblematiek zal onze maatschappij tekenen zoals weinig andere ontwikkelingen dat doen.

Een passie voor journalistiek en een diepe maatschappelijke betrokkenheid. *Tegen de stroom in* combineert het beste van *Veto*. Dieper dan de statistieken en toch geen melige goednieuwsshow. Het is niet altijd perfect, en zowel aan het format als aan de inhoud blijven we sleutelen.

We zien wel waar Brecht geraakt en we zien wel welke impact de reeks heeft op studenten. Eén ding staat buiten kijf: de intentie van het project is steengoed. We werken hard aan de uitvoering, de rest valt buiten onze controle.

Er hangen op onze redactie enkele rijmpjes op uit het *Vetoverleden*. Een daarvan leest: "Terwijl u drank bestelt, zorgen wij voor wat echt telt." Kort door de bocht, dat zeker. Maar voor ons is het de basisopdracht van *Veto*. Geen ander project dan de odyssee van Brecht Castel belichaamt dat beter.

DE REDACTIE.

“Met de **denkstift** in het welkomspakket kan je over een tekst in een boek gaan en dan wordt die voorgelezen”

JOSEF OPPERMANN, SCHOOLDIRECTEUR

“PROBLEMEN OF PROTEST ZIJN ER NOOIT GEWEEST”

Vluchtelingen in de klas en de turnzaal

In veel turnzalen van Duitse scholen wonen tijdelijk vluchtelingen. Ook in een basisschool in Kaarst was dat het geval. “Problemen of protest zijn er nooit geweest,” vertelt de schooldirecteur.

BRECHT CASTEL, KAREN AERTS EN RANI GOELEN

Ik fiets verder naar de Duitse stad Kaarst. Hier wonen ongeveer 42.000 inwoners, waaronder 771 vluchtelingen. Ik verblijf er bij de Belg Joris Beckers en zijn Duitse vrouw Claudia. Bij Joris thuis is het een drukte van jewelste. Hun vier kinderen springen op de zetels. Het is het einde van de paasvakantie en morgen gaat de oudste dochter Emma terug naar school. Ze is zeven en zit in het eerste leerjaar.

Emma kan al een beetje lezen, maar ze heeft nog geen oog voor de lokale krant op de salontafel. Deze week brengt de Kaarster Extra-Tipp, zoals wel vaker, nieuws in verband met de nieuweinwoners. Een groep vrijwilligers heeft zich verenigd in ‘Vluchtelingenhulp Kaarst’.

In de inleiding van het artikel staat de zin “Wie sollen wir das schaffen?” of “Hoe zullen we het aanpakken?”. Daarmee knipoogt de auteur naar de haast historische uitspraak van bondskanselier Angela Merkel, “Wir schaffen das.” “We kunnen het aan,” was haar reactie op de toestroom van vluchtelingen in München in de zomer van 2015.

Vorig jaar kreeg Duitsland 441.800 asielaanvragen en België 38.990. Niet alleen in absolute cijfers, maar ook relatief gezien lijkt de impact in ons buurland groter. In Duitsland gaat het over 5441 aanvragen per een miljoen inwoners, in België over 3463. In beide landen kwamen de meeste aanvragen van Syriërs.

In de turnzaal

Een gelijkaardige “Wir schaffen das”-retoriek hoor ik op veel lager niveau bij schooldirecteur en leerkracht Josef Oppermann. Hij leidt in Kaarst de basisschool ‘Stakersseite’, waar Emma school loopt. Ook Josef en zijn school hebben te maken met vluchtelingen.

“Van de stad Kaarst kregen we de vraag om vluchtelingen op te vangen in onze schoolgebouwen,” vertelt directeur Josef. “In november en december hebben er veertig vluchtelingen in de gymzaal gewoond.”

De basisschool van Emma is op dat vlak geen uitzondering. De opvang van vluchtelingen in turnzalen is in Duitsland wijdverspreid. In Kaarst zelf werden er vier turnzalen omgebouwd tot tijdelijke opvangcentra. In de hele deelstaat Noordrijn-Westfalen worden er momenteel 281 sportzalen tijdelijk bevolkt door vluchtelingen.

Zoals in veel Duitse turnzalen werden ook in de Stakerseite aparte ruimtes geïmproviseerd met hekkens, zodat er een beetje privacy was. In de kleedkamer werden wasmachines geïnstalleerd en naast de veldbedden waren er extra stekkerdozen om de smartphones van de vluchtelingen op te laden. De gymzaal kreeg een aparte ingang en een veiligheidsagent was permanent aanwezig.

Dranghekkens

Eerst was aangekondigd dat er alleen jonge mannen opgevangen zouden worden, maar uiteindelijk kwamen er families met kinderen. “Sommige ouders hadden in het begin schrik dat hun kinderen in de toiletten ‘een vreemde man’ zouden tegenkomen, maar protesten zijn er nooit geweest. Door een goede voorbereiding hebben we geen enkel incident gehad en waren de bezorgdheden langs beide kanten snel weg.”

“Sommige ouders hadden in het begin schrik dat hun kinderen in de toiletten ‘een vreemde man’ zouden tegenkomen”

JOSEF OPPERMANN, SCHOOLDIRECTEUR

In de periode van de opvang was een deel van Emma’s speelplaats afgesloten met dranghekkens om de gymzaal van de rest van de school af te schermen. “Op voorhand vreesden we dat de kinderen naar de vluchtelingen gingen kijken alsof het wilde dieren in een zoo zijn. Daarom kozen we voor een ondoorzichtige afsluiting. Voor de kinderen was de nieuwe situatie echter snel normaal,” aldus Josef.

Voor haar gymles wandelde Emma met haar klas toen vijf minuutjes verder naar een andere sporthal. Telkens werd een pragmatische oplossing gezocht en gevonden.

In de klas

De families zijn nu weg uit de turnhal, maar sinds januari heeft Emma wel vijf nieuwe Syrische klasgenootjes. “Voor haar is dat niet zo bijzonder. Het zijn gewoon extra speelka-

meraadjes die wat minder goed Duits spreken,” vertelt papa Joris.

Op de Stakerseite zitten naast Emma nog 331 andere kinderen. Elke maand komen er nieuwe inschrijvingen bij van kinderen van asielzoekers. Momenteel zijn er al tien Syrische, vier Albanese en twee Irakese kindjes.

“De vluchtelingen-kinderen zijn gewoon extra speelkameraadjes die wat minder goed Duits spreken”

JORIS BECKERS, VADER

Sinds vanmorgen is daar nog het Afghaanse meisje Ayda bijgekomen. Josef schreef haar zonet in voor het tweede leerjaar. “Om te bepalen in welk leerjaar een vluchteling start, wordt uiteraard gekeken naar de leeftijd, maar ook naar de scholing in het thuisland. We zijn soepel en kiezen de beste optie voor elk kind.”

Directeur Josef maakt zich geen zorgen over de snelle integratie van Ayda in de klasgroep. “Kinderen zoals Ayda zitten met grote ogen in de klas en pikken snel dingen op.” Na een paar dagen kunnen ze bijvoorbeeld al in het Duits vragen om naar het toilet te gaan. Na vier weken kunnen ze zich in het dagelijkse leven al goed uitdrukken. Elke dag krijgen ze ook apart twee uur Duits in een speciale groep.”

Welkomstpakket

Zoals alle andere vluchtelingenkinderen kreeg Ayda deze morgen een welkomstpakket. “Zo’n pakket is een boekentas met al het schoolgerief dat ze nodig hebben. Zo horen de kinderen er vanaf de eerste dag echt bij. Ze worden meteen volledig opgenomen in de schoolgemeenschap,” vertelt Josef trots.

“Bovendien bevat de boekentas ook een ‘denkstift’. Met die digitale stift kan je over een tekst in een boek gaan en dan wordt die voorgelezen. Zo horen de kinderen de juiste uitspraak als ze leren lezen. Die denkstift is speciaal voor de vluchtelingen. Daarmee zijn de nieuwkomers meteen ook interessant voor de andere kinderen. Dat is een positief neveneffect.”

Ook in Vlaanderen denkt OKAN, Onthaalonderwijs Anderstalige Nieuwkomers,

eraan om iets dergelijks te gebruiken voor onthaalklassen met vluchtelingen. “Er komt een proefproject met een computerprogramma dat voorleest wat er staat of wat je schrijft. Nu wordt die methode al gebruikt voor kinderen met dyslexie, maar we gaan dat ook proberen voor onthaalklassen,” vertelt leerkracht Ruth Vercruyse aan *Veto*.

Werkdruk

Een welkomstpakket aan elke nieuwe vluchteling geven, lukt dankzij giften en een sponsor, maar de klassen in Kaarst raken wel overvol. Emma zit met 29 in de klas. Dat is het maximum en zo zijn er nu al heel wat klassen. “Grote klassen met een paar vluchtelingen zijn zwaar. De taalachterstand bij sommige vluchtelingen maakt dat het spectrum van sterke en zwakke leerlingen in zo’n grote groep nog groter wordt. Dan moet je als leerkracht heel soepel zijn. Het lukt net, maar ik ben bang voor burn-outs bij onze leerkrachten,” vreest Josef.

“Ik ben bang voor burn-outs bij onze leerkrachten”

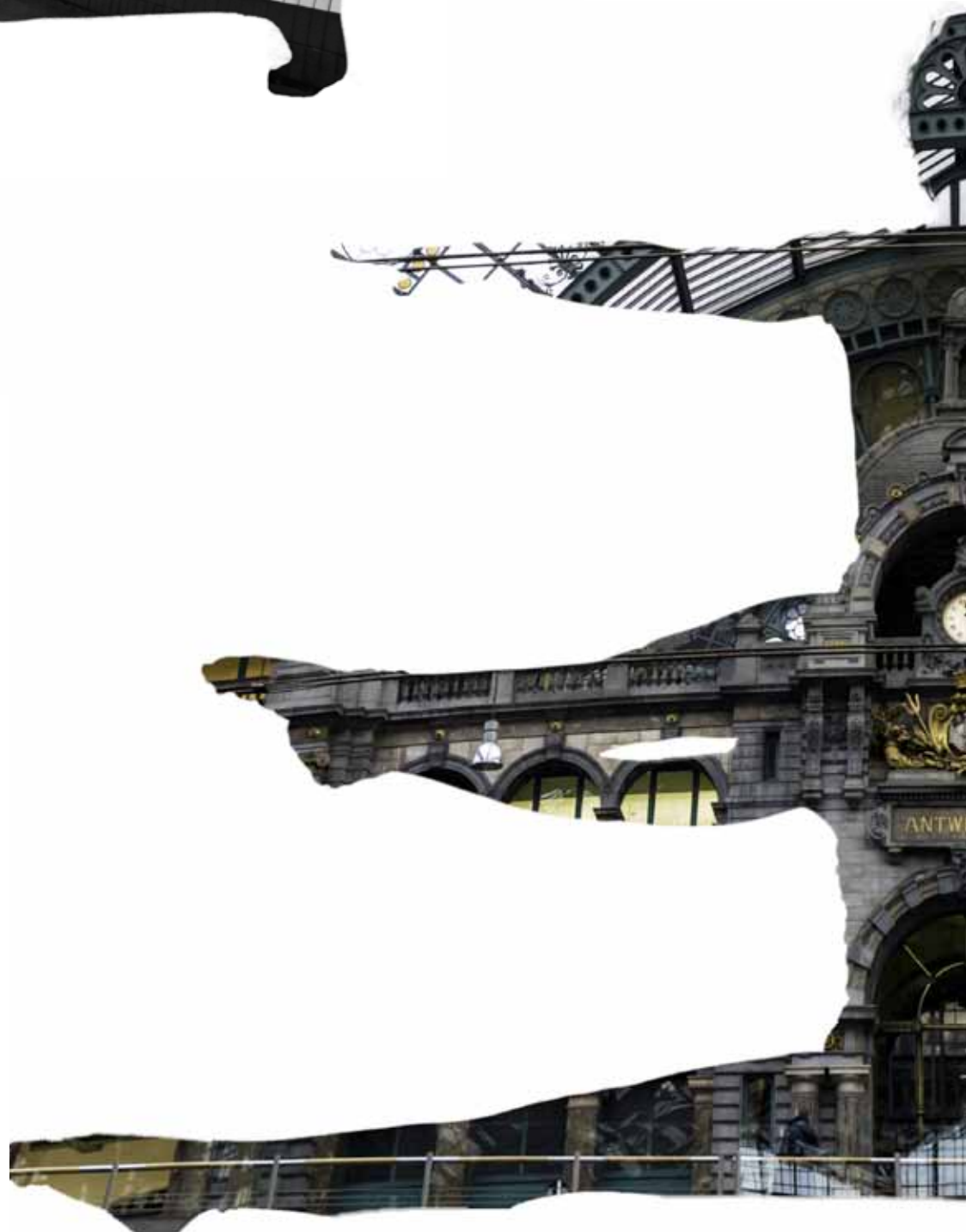
JOSEF OPPERMANN, SCHOOLDIRECTEUR

Josef hoopt daarom op meer middelen en leerkrachten. Hij vermoedt dat de huidige situatie nog wel even zal blijven duren. “Ik denk dat er nog vluchtelingen zullen komen. Ik hoop natuurlijk dat de Europese Unie een oplossing vindt, maar die zaken gebeuren boven ons hoofd. Wij kunnen als school alleen opvang voorzien in onze turnzaal indien nodig en de vluchtelingenkinderen zo goed mogelijk helpen in de klas. Ze zijn meer dan welkom.”

Lees ook het interview met leerkracht Ruth Vercruyse over onderwijs voor vluchtelingen in Vlaanderen op veto.be

ONZE REPORTER FIETST VAN LEUVEN NAAR DE BALKAN OP ZOEK NAAR VERHALEN OVER MIGRATIE EN INTEGRATIE.

ScherpGesteld

Sociaal

KEY WEST SLUIT TWEE VAN DE VIJF DAGEN

Datingapps zetten gaybars onder druk

Het Leuvense holebicafé Key West opent zijn deuren niet meer op dinsdag- en woensdagavond. “Er vindt een algemene verschuiving plaats in het holebilandschap,” klinkt het.

MARGOT DE BOECK

Het buitenbeentje van de Oude Markt, de Key West in de Dirk Boutslaan, is het holebicafé waar iedereen welkom is om op danshits de beentjes te strekken. Op dinsdag en woensdag kan je er voortaan echter niet meer terecht. “Dinsdag en woensdag ging er niemand naartoe, dus het is logisch dat ze dan sluiten,” vertelt een anonieme vaste klant.

“In de Key hangen soms figuren rond van wie je liever uit de buurt blijft”

VASTE KLANT

“De sluiting heeft te maken met een algemene tendens,” licht uitbater Christophe Weckx toe. “Over de hele Oude Markt is het rustiger, want mensen komen minder buiten door het rookverbod en de muziek die niet meer zo luid mag,” vindt Weckx. “Het is niet ideaal om een gaybar te openen, maar dat

geldt in Leuven volgens mij voor elk café.”

PlanetRomeo

De gaybar kreeg de laatste jaren een andere invulling. “Er vindt een algemene verschuiving plaats in het holebilandschap,” vertelt Bart Vandebussche van Wel Jong Niet Hetero.

“Door de aanvaarding van holebi's in de maatschappij is het niet meer de plaats waar ze zich moeten gaan verstoppen,” vindt Weckx. Bovendien is de gaybar niet langer de enige *place to be* om andere holebi's te ontmoeten: “Je hebt het internet en allerlei apps zoals *Grindr* en *PlanetRomeo* waarmee je makkelijk andere holebi's kan leren kennen.”

De anonieme vaste klant getuigt: “Een app is een goede drempelverlager. Je hebt een fotootje en je chat wat, al weet je niet zeker met wie je te maken hebt. Maar voor je de eerste keer een gaybar binnenstapt, moet je al heel wat zenuwen hebben weggewerkt.”

Vandebussche wijst op de mogelijke gevaren van datingapps: “Wij benadrukken het belang van veiligheid. We geven workshops met tips. Bijvoorbeeld dat je het best op een openbare plaats afspreekt en toch minstens één persoonlicht van je date.”

Denise Vandevoort (sp.a), Leuvense schepen voor Diversiteit, is niet op de hoogte van de veranderingen in het holebilandschap: “Ik volg apps niet zo. Als stad steunen wij vooral de acties van het Holebi-

huis. Daar hoor ik wel binnen de holebigemeenschap dat sommigen het belangrijk vinden om naar een holebicafé te kunnen gaan om zich te outen. Anderen vinden dat niet nodig.”

Oud publiek

Vandebussche wijst op een andere uitdaging waar gaybars voor staan: “Het doelpubliek is beperkt, aangezien 8 % van de bevolking homoseksueel is.” Al is dat volgens Weckx geen al te groot probleem: “Wij hebben een groot publiek zonder kinderen, dat meer uitgaat.”

Al zou Weckx soms zelfs willen dat de Key West niet het enige holebidanscafé aan de Dijle was: “Het is misschien ver-

“De gaybar is niet meer de plaats waar holebi's zich moeten verstoppen”

CHRISTOPHE WECKX,
UITBATER KEY WEST

rassend, maar wij zouden niets hebben tegen een hele straat vol holebicafé's. Zo kunnen we wat meer differentiëren qua publiek. Nu moeten wij een gat vullen voor iedereen van 18 tot 88 jaar. Daardoor zijn sommigen meer geneigd om een ander café op te zoeken dat meer op hun interesses inspeelt.”

Daar is ook de vaste klant het mee eens: “Er hangen in de Key soms wel wat mensen rond waarvan je liever uit de buurt blijft, maar dat heb je in alle café's. Iedereen mag er binnen, maar er is wel een spontane segregatie. Toch is het goed dat de Key iedereen binnenlaat, omge-

FOTO'S Bavo Nys

keerd zou ik het veel erger vinden.”

De vaste klant wijst op de partyconcepten van de Leuvense jongerenholebibeweging &of:

“Daar komen steeds meer jongeren op af en dat werkt wel, precies omdat je er enkel jongeren vindt.”

Vervolg voorpagina.

De hoge prijs is één zaak, over de huidige meerwaarde van het platform is er ook geen consensus.

“Het heeft allemaal te maken met *value for money*, met de meerwaarde voor de student,” vertelde gedelegeerd bestuurder Peeters eerder aan Veto. “Als nu blijkt dat we binnen drie jaar 300 modules op de markt hebben gebracht, maar dat het voor twee derde van die modules voor de student niet uitmaakt of ze Sofia hebben of niet, dan hebben we gefaald. Ik ben daar keihard in, dan mogen we niet de pretentie hebben 9 euro meer te vragen van de student.”

Die meerwaarde staat nu ter discussie door de studenten en de universiteit.

“Er zijn heel goede modules binnen Sofia,” vertelt Segers, “maar er zijn ook minder goede modules bij. Het is niet altijd het geld waard.”

Verdieping

Toch denkt Segers dat het platform in de toekomst misschien een meerwaarde kan hebben. “Op Sofia staan filmpjes, verdiepende artikels, slides uit de lessen en cursusteksten. Sofia is heel mooi, het is vlot om te werken en ook de proffen zijn heel enthousiast om ermee aan de slag te gaan.”

De Medica-preses is er echter niet van overtuigd dat je met een mooiere leermodule ook betere resultaten zult hebben. “Wel

dwingt Sofia de docenten om hun lesstof beter te structureren- dat levert misschien wel een bijdrage.”

“Het commercieel model van Acco moet terug bekeken worden”

JAN EGGERMONT, VICEDECAAN
ONDERWIJS GENEESKUNDE

WWW.CUYTHOEK.BE
KAPUCIJNENVOER 5 LEUVEN
PROBABLY THE BEST SPAGHETTI IN TOWN EN SLECHTS 8 EURO
FREE WIFI 100 BIEREN
VINTAGE INTERIEUR LEKKER ETEN
DEMOCRATISCHE PRIJZEN LEKKERE MUZIEKJES
Like us on Facebook

STUDENTEN ZIJN TEGEN GAS-BOETE VOOR FOUT GEPARKEERDE FIETSEN

Fiets- en autoboeite even hoog

Wie zijn fiets parkeert op het Martelaren- of De Somerplein zou een GAS-boete van 55 euro kunnen riskeren. Studentenkoepel LOKO vraagt aan de stad om de maatregel in te trekken.

KAREL PEETERS EN EVA SEVRIN

De stad Leuven wil GAS-boetes uitdelen aan foutief geparkeerde fietsen op het Rector De Somerplein en het Martelarenplein. LOKO vindt deze sanctie echter ongepast omdat de stad een foutgeparkeerde fiets even zwaar wil beboeten als een fout geparkeerde auto. “Nu schiet de stad met een kanon op een mug,” vindt Bram Van Baelen, studentenvertegenwoordiger bij LOKO. Schepen voor Studentenzaken Bieke Verlinden (sp.a) meent dat deze maatregel nodig is voor de veiligheid. “Je krijgt situaties waar mindervaliden een halfuur vroeger moeten opstaan om het Martelarenplein over te steken. Er zijn gevallen geweest waar de ziekenwagen niet eens tot aan het station kon rijden.”

Het stadsbestuur voert dan ook reeds enkele jaren strijd tegen deze hinder. “Dat doen we in drie fases. Eerst voeren we een sensibiliseringscampagne om de fietsers bewust te maken van de hekele zones. Daarna labelen we de foutief geparkeerde fietsen. Het is slechts in de derde fase, wanneer de vorige twee niet werkten, dat we fietsen daadwerkelijk gaan weghalen,” legt studenteninspec-

teur Rik De Langhe uit. “Het bestaande systeem is eigenlijk redelijk effectief.”

Tot heden is er geen enkele GAS-boete uitgedeeld. De verkeersborden zijn voor de tweede maal afgekeurd door de Vlaamse overheid. “Er is nog geen enkele GAS-boete uitgedeeld omdat het gewoon nog niet mag,” vertelt Van Baelen.

Gepaste maatregel?

Wanneer de politie je fiets ontruimt, kan je deze gaan ophalen in de fietsendienst in Holsbeek. De kost voor de ophaling betaal je zelf. De GAS-boete van 55 euro komt hier bovenop. Daarbij lijkt 55 euro een hoge prijs voor een relatief kleine fout. “Die GAS-boete is inderdaad even hoog als de boete voor een verkeerd geparkeerde wagen,” geeft Verlinden toe. Aan de kost zal echter weinig gesleuteld kunnen worden. “Eerste graad foutief parkeren betekent 55 euro boete. Dat is wettelijk verankerd in de federale wetgeving en daar kan je als stad niet van afwijken,” verklaart de studenteninspector.

LOKO vindt dat disproportioneel. Van Baelen vraagt dan ook dat de stad de GAS-boete laat vallen. “Wij vragen de stad Leuven om deze GAS-boete ge-

woon te laten vallen en te zoeken naar alternatieven. 55 euro betalen voor een verkeerd geparkeerde fiets die maar 40 euro waard is, gaat alleen maar geld kosten. Bovendien gaan de fietsdiefstallen enorm toenemen.”

“Ik ben ervan overtuigd dat GAS-boetes hiervoor absoluut niet efficiënt zijn”

JOHAN VERMANT,
WOORDVOERDER BART DE WEVER

In Antwerpen legt men geen boetes op voor verkeerd geparkeerde fietsen. “In 95 % van de gevallen vinden we de eigenaar niet terug. In die overige 5 % is het bijna onmogelijk om te bewijzen dat de eigenaar zelf de fiets verkeerd heeft gestald,” vertelt Johan Vermant, woordvoerder van burgemeester van Antwerpen Bart De Wever. “Ik ben ervan overtuigd dat GAS-boetes hiervoor absoluut niet efficiënt zijn en het probleem niet goed aanpakken.”

Maar ook in Gent fronst men de wenkbrauwen. Gents schepen voor mobiliteit Filip Watteeuw (Groen) vindt

GAS-boetes een volledig verkeerd signaal.” Een GAS-boete heffen wegens achtergelaten of verkeerd gestalde fietsen zou ik een zeer slechte maatregel vinden. We moeten inzetten op nog meer fietsgebruik. Mensen dan gaan bestraffen geeft een verkeerd signaal.”

Capaciteit fietsenparking

“We hadden daarbovenop liever gezien dat de stad wacht met GAS-boetes tot er voldoende parkeerplaatsen voor fietsen zijn,” stelt Van Baelen. Verlinden is het hier echter niet mee eens. “De huidige parkeermogelijkheden zouden ruim voldoende moeten zijn. Wij hebben een ontruiming gedaan en daaruit bleek dat er dubbel zoveel plaatsen vrij waren als verkeerd gestalde fietsen die zijn opgehaald.”

Toch zet Van Baelen daar vraagtekens bij. “Die ramingen leveren geen valabele cijfers. Ze tonen niet hoe die ramingen afgenomen worden. Ook met het tijdstip moet je rekening houden.” Maar ook over de parkeermogelijkheden is er onenigheid. Van Baelen legt uit: “De extra capaciteit onder het De Somerplein is ‘s nachts betalend en bij de heraanleg van de Tiensestraat zijn er fietsparkeerplaatsen verdwenen.”

Van Baelen gaat dan ook niet akkoord met de heffing van een GAS-boete. “Zolang er niet voldoende capaciteit is, zal LOKO niet akkoord gaan met de heffing van een GAS-boete.”

“Nu schiet de stad met een kanon op een mug”

BRAM VAN BAELEN,
STUDENTENVERTEGENWOORDIGER BIJ
LOKO

Dat verkeerd geparkeerde fietsen een probleem vormen, ontkent niemand. “Ergens moeten ze wel paal en perk stellen, maar een GAS-boete voor verkeerd geparkeerde fietsen, waar gaat dat naartoe? Ik begrijp niet dat een stad die in 2030 klimaatneutraal wil zijn het de fietser zo moeilijk maakt,” besluit Bram Van Baelen.

FOTO Bart Heleven

Die uitspraak weerlegde Acco echter in datzelfde Veto-interview eerder dit jaar. “Onlangs kregen we bericht van een professor die ons spontaan meldde dat de studenten die voor zijn vak Sofia gebruikten significant meer punten behaalden. Het is nog te vroeg om daar algemene uitspraken over te doen, maar stel dat de resultaten voor alle modules in dezelfde lijn zouden liggen, wat is die 9,5 of 7 euro dan in vergelijking met de duizenden euro’s die je investeert in je studies?”

Libeer benadrukt nu dat Sofia continu in evolutie is, en dat er gezocht moet worden naar een didactische en een pedagogische meerwaarde. “De meerwaarde van Sofia gaat vooral over leerverbetering. Sofia moet ondersteunend zijn voor het leren.”

“Dat is iets waar wij als Acco de lat hoog mee leggen,” vertelt Libeer. Hoe? “Door iets anders te bieden dan wat de schriftelijke cursus biedt.”

“Sofia heeft veel potentieel,” benadrukt vicedecaan Eggermont. “Het project heeft echt zijn plaats aan de universiteit, je kunt er mooie dingen mee doen. Soms gaat het echter over kleinere stukken en zaken die nog niet helemaal op punt staan of evengoed op Toledo kunnen worden geplaatst. Dat terwijl je er telkens wel de volle som voor moet betalen.”

“Indien dat zo is, betreur ik dat Sofia zo gebruikt wordt,” reageert Libeer. “De bedoeling van Sofia is echt om toegevoegde waarde aan te bieden. Acco wil dat vanaf nu ook bewaken. Als Sofia gebruikt zal worden als een veredelde slideshow, heeft een Sofiacursus geen enkele zin en dan raden wij het als Acco af,” legt Libeer uit.

De LOKO-mandatarissen in de Raad van Bestuur van Acco laten weten dat ze de bezorgdheden begrijpen en met Acco zullen bekijken wat mogelijk is.

Sofia is net als Toledo

Maar beter,
want het is
duurder.

Student

De legende

“In Kortrijk ligt lachen met Club Brugge nogal gevoelig”

André Watteyne

Sommige profen hebben een naam die aan heel de KU Leuven klinkt als een bel. Het zijn bronnen van verhalen, confessions en legendes. Veto voelt enkelen van hen aan de tand.

André Watteyne is een klinkende naam op de Kulak, waar hij acht jaar op rij werd verkozen tot sympathiekste prof. “Economie is eigenlijk niet zo mijn ding,” vertelt hij over zijn vakgebied.

MARGOT DE BOECK

Wat vindt u zelf van de legendetitel?

André Watteyne: “Ik voel me daar ongemakkelijk bij. Ik was verwonderd dat ze me aanspraken, want ik heb van mezelf niet de indruk dat ik legendarisch ben.”

“Ik doe mijn best, misschien heeft het daarmee te maken, maar dan suggereer ik dat anderen dat niet doen. Ik ben 67, dus ik heb veel ervaring. Ik geef mezelf ook weleens bloot tijdens de les door over mijn eigen ervaringen te vertellen.”

Misschien is het omdat economie uw passie is?

Watteyne: “Economie was, zeker in het begin, niet zo mijn ding. Ik deed Grieks-Latijnse, maar mijn vader was bedrijfsrevisor. Die wilde dus graag dat ik iets economisch deed. Ik schrok geweldig van de definitie van economie toen ik in Leuven toekwam, ik vond het zo materialistisch. Ik ben een vegetariër die voor slager heeft geleerd (*lacht*).”

“Ik heb een voorliefde voor literatuur. Ik volg de beurs voor mijn studenten, maar dat interesseert me eigenlijk geen bal. Ik ken geen prijzen, want ik doe nooit boodschappen en ik heb nog nooit online iets betaald met zo'n bakje. Van het werkelijke leven ben ik totaal gedeconnecteerd

welvaart. Die kan alleen maar bestaan als er een decente verdeling is van vermogen. Dat wil niet zeggen dat ik tegen marktwerking ben. Vroeger dacht ik dat wel en had ik veel sympathie voor de marxistische economie, waarover ik ook mijn licentiaatsthesis heb geschreven.”

“In 1984 heb ik de marxistische revolutie in Burkina Faso meegemaakt. Je ziet eerst veel enthousiasme, dat dan geleidelijk aan dichtslibt. De huurprijzen van de huizen van huiseigenaars met meer dan één huis werden op nul gezet. Na één jaar waren al die huizen vervallen, want niemand wilde ze nog onderhouden. Het gaat in economie niet alleen om wat wenselijk is, maar ook om wat mogelijk is.”

U hebt lesgegeven in Ouagadougou, de hoofdstad van Burkina Faso. Hoe heeft u dat beleefd?

Watteyne: “Als assistent was ik voortdurend op de hoogte van plaatsen die vrijkwamen in het buitenland. Ik ben dan voor een jaar vertrokken naar Ouagadougou, maar het is wat uitgelopen, want ik ben er 17 jaar gebleven. (*lacht*)”

“Mijn oudste zoon heeft er zijn volledige schoolcarrière gedaan. Mijn eerste reactie was

“Van het werkelijke leven ben ik totaal gedeconnecteerd wat economie betreft” FOTO Kalina De Blauwe

staat. Hier zijn er minder economische problemen, waardoor dat effect minder groot is.”

“Nu zitten er 2000 studenten in het eerste jaar in geweldig grote lokalen. Er is niet genoeg papier om te noteren. De democratisering van het onderwijs is mislukt, want er studeren te veel mensen af die werkloos blijven. Ex post voel je je dan wel wat nutteloos dat je hebt meegewerkt aan een project dat niet vertaald wordt in werk en vooruitgang.”

Miss Club Brugge

Na zeventien jaar keerde u terug naar België en gaf u les in Kortrijk. Heeft u zelf West-Vlaamse roots?

Watteyne: (*lacht verrast*) “Zeg je dat om mij een plezier te doen? Mijn lessen worden opgenomen en worden op Toledo gezet. Ik had het daar in het begin wat moeilijk mee, met mijn West-Vlaamse accent. Soms zeg ik ook dingen waarvan ik denk: wat heb ik nu weer gezegd. Ik ben verrast dat ik daar nog nooit klachten over heb gehad.”

U vergelijkt tijdens uw lessen voormalig Minister van Begroting Mathot weleens met Marc Dutroux. Hoe reageren de studenten daarop?

Watteyne: “Ik maak dat grappig maar een keer om de twee jaar, zodat het voor de studenten spontaan blijft (*lacht*). Mathot werd Minister van Begroting en

het deficit in de begroting steeg en steeg. Hij hield vol dat het spontaan gekomen was en het dus ook spontaan weer zou weggaan.”

“Misschien vinden mensen

kilometer. Het is niet zo dat het een concentratiekamp is, maar onder studenten is er meer sociale druk. Soms gebeurt het dat studenten zich kwaad maken op hun medestudenten omdat

“Mijn videolessen vond ik eerst confronterend, met dat West-Vlaams accent”

“In Leuven blijven studenten die niet kunnen volgen weg uit de les”

wat economie betreft. Als ze mij in een bedrijf zouden plaatsen, zou dat bedrijf niet zo tevreden zijn.”

“Ik ben ook sociologie gaan studeren en kon assistent worden in het Centrum voor Ontwikkelingsplanning. Ontwikkelingseconomie was toen het soort economie dat het minst economisch was. Ik werkte voor wijlen Louis Baeck, toen de meest linkse prof aan de hele faculteit, al was dat niet zo moeilijk op dat moment.”

Marxistische economie

Vindt u het moeilijk om als econoom links te zijn?

Watteyne: “Economie gaat niet alleen over geld, maar ook over

dat we niet mochten gaan voor de kinderen. Uiteindelijk zijn we zo lang gebleven voor de kinderen omdat we er gelukkig waren. Het is een goede leeromgeving, omdat de kinderen opgenomen waren in een multiculturele gemeenschap. Als onze zoon vroeg of Julien mocht komen spelen, vroegen we of dat een Afrikaan was. Hij vroeg dan waarom we dat vroegen. Dat vind ik een goede start.”

Gaf u er graag les?

Watteyne: “De gemiddelde Burkinese student is een geïnteresseerde student. Dat is waarschijnlijk zo omdat economie dichterbij hun dagelijkse leven

het wel erg dat Dutroux wordt geridiculiseerd, of dat ik Mathot niet mag beledigen. Als je les aan het geven bent, ben je niet dezelfde persoon als wanneer je face-to-face met iemand praat. Je wordt een tribunespeler, die zegt wat leuk is.”

“Eén keer heb ik een probleem gehad met een boze studente. Zij was Miss Club Brugge en ik was de hele les aan het lachen met Club Brugge. In Kortrijk ligt dat nogal gevoelig.”

Wat is voor u het grootste verschil tussen lesgeven in Kortrijk en Leuven?

Watteyne: “In Kortrijk gaat nagenoeg iedereen naar de les, ook degenen die misschien niet zo zijn weggelegd voor de economiestudie. In Leuven blijven studenten die niet kunnen volgen weg uit de les.”

“Kortrijk heeft zijn charme, alles gebeurt er op één vierkante

ze niet naar de les gaan. Dat is geen slechte zaak voor hun slaagcijfers. Een aantal studenten beginnen in Kortrijk en slagen, terwijl ik denk dat ze het in Leuven misschien niet zouden hebben gehaald.”

U hebt er acht jaar op rij de titel van sympathiekste prof in de wacht gesleept.

Watteyne: “Ik ben toegankelijk en ik doe mijn best. Dit jaar ben ik gebuisd, mijn opvolger is Laurent Waelkens van Romeins recht.”

“Ik voel me goed bij het publiek. Ik zeg zaken die bij mij opkomen en dat wordt geapprecieerd. Hoe groter de groep, hoe groter dat effect. Ik ben zeer gevoelig voor contact, dus als er veel mensen zijn, ben ik een gelukkig mens. Als er minder studenten zijn, ben ik minder gelukkig.”

IFTF

Tijdens het Interfacultair Theaterfestival betreden de Leuvense toneelkringen de bühne. NFK en Wina speelden respectievelijk *KIDZ who DNTA.G.R.E.E. 2.0* en *Ben ik groots?*

WANNES who CNT D.E.C.I.D.E. 2.0.

Met concrete teksten en sprongen in de realiteit combineert NFK toegankelijke en abstracte scènes. Een zelfgeschreven stuk over de dwarsdoorsnede van het leven: *KIDZ who DNT A.G.R.E.E. 2.0*.

LOUISE GOEGEBEUR

Wachtend tot ook het laatste stoeltje in de Zwartzusterkapel ingenomen wordt, zit Ruud Reitsma al in zijn rol. Peinzend in zijn werkkamer wordt Wannes gestoord door zijn vrouw, die na een vergeefse poging om aandacht

snel weer door dezelfde zijdeur het toneel verlaat.

NFK verrast met een stuk dat alterneert tussen een stroef gelopen relatie en een studentikoze trip, onderbroken door dialogen met eenieder's geweten. In een levendig decor dat op een beetje inlevingsvermogen rekent, rijgt een interessant deurenspeel - een van de

troeven van de Zwartzusterkapel - de gevarieerde scènes aan elkaar.

Zebra

Raymond, een galante jongeman, neemt zijn vrienden mee op vakantie naar zijn ouderlijk huis. Die vrienden-groep - met Wannes als buitenbeentje - bruist van discussie en drama. Wannes, onderdrukt homoseksueel, blijkt vooral geïntimideerd door Zebra, een geloofwaardige transseksueel met iets teveel *swag*.

Met alle stukjes is de puzzel moeilijk te leggen

Tijdens een picknick gaat het toneelstuk even uit de bocht. Zebra danst erotisch met een prei, stapt buiten het speelveld en traketeert een toeschouwer op een *lap dance*.

Het stuk focust op de existentiële struggle van Wannes. Hij cijfert zichzelf weg en voelt zich bijzonder alledaags. De *tragedy* van godgans *everyone*, om het met Zebra's woorden te zeggen.

De grens tussen realiteit en illusie was reeds vaag. Maar als Wannes de regie van zijn eigen dromen of herinneringen - wie zal het zeggen - bijstuurt, wordt het stuk verwarrend. Ondanks de heldere taal.

Een *selfie* bevestigt: deze door-dachte toneeltekst is net zoals de regie

uitdagend, verfrissend en van eigen kweek. En daar profiteert ook Mathilde Geysen van die als Loesie, het meisje aan de rand van het viaduct, de zaal op haar hand krijgt tijdens een confronterende monoloog.

Orgie?

Halverwege verrassen de acteurs met een machtige tapjiddans begeleid door elektronische experimentele geluidsgolven. Onder invloed zindert een collectief orgasme doorheen ieders lichaam. Een orgie? Enkele scènes later zal ook Wannes' vrouw zich overgeven aan het tapijt. Op blote billen, zichzelf bevredigend, smeekt ze om Wannes zijn aandacht. Gedurfd.

Naar het einde toe wordt de worsteling van Wannes almaar tragischer wanneer Zebra, die hem heeft helpen oversteken naar de *gay side*, beslist om zijn hand niet langer vast te houden.

De verhaallijn in Raymonds ouderlijk huis bleef echter vaag. De indrukwekkende *teaser* had verwachtingen gecreëerd rond de figuur van 'de oude man' (Hans De Mey), maar zijn rol was overbodig. Onbeduidende opvoeringen die het stuk vertraagden maakten dat we hem liever zijn biechtstoel zagen binnegaan dan buitenkomen. Een ondankbare rol voor zo'n krachtige figuur.

Tijdens een iconische slotscène krijgen enkele losse elementen in het decor toch nog een eindbestemming.

Een abstracte vogelverschrikker wordt gekroond met een uit hout gebeiteld hoofd. Heeft Wannes zichzelf net gekruisigd of gaat hij eindelijk de confrontatie aan met zijn eigen lichaam? Voeg nog maar een vraagteken toe aan de rij.

KIDZ who DNT A.G.R.E.E. 2.0 is een experimenteel en gedurfd stuk dat bijzonder vlot is neergezet. Bovendien zijn we fan van theater zonder pauze waardoor de kijker opgesloten blijft in zijn eigen interpretatie. Zelfs met alle stukjes is deze veelzijdige puzzel moeilijk te leggen, maar zoals Loesie zegt: "Je kan enkel liefhebben wat je niet begrijpt."

Met:

Wannes: Ruud Reitsma
Braine: Pjotr Hubin
Zebra: lanthe Cooreman
Loesie: Mathilde Geysen
Delphine: Marieke Schraepen
Aurélië: Sofie Gerits
Oude man: Hans De Mey
Azaro: Annalise Delbouille
Maitresse: Sharon Arts
Tekst: Simon J. Bellens
Regie: Nelis Jespers en Marieke Schraepen
Vormgeving: Pjotr Hubin en Christiaan Schoonenberg
Techniek: Mick van Plateringen en Nelis Jespers
Schmink: Ella Deweerdt

FOTO Bavo Nys

Niet groots, wel onderhoudend

Ook Wina ging shoppen bij IFTf-favoriet Hugo Claus. De titel van diens "Kijk, mama, zonder handen" is bij hen een vraag geworden. "Ben ik groots?" Wie geen stuur vasthoudt, kan al eens vallen.

GILLES MICHIELS

Als je over beperkte middelen beschikt, ga je in het IFTf het best de pretentieloze toer op. Dat is veilig en sympathiek, vaak ook grappig, en van een publiek vraagt het weinig inspanning. AKM begreep dat en injecteerde zelfs een scheut zelfrelativering. Wina houdt het nu eveneens licht en luchtig. Claus' theatertekst *Kijk, mama, zonder handen* uit 1959 lijkt te willen bewijzen dat je rond bordkartonnen karakters best wel een betekenisvolle voorstelling kunt bouwen. Over iemand zijn en iemand willen zijn, over verering en verbeelding.

Kijk naar Stefan. In de ogen van zijn gezinsleden is zijn onbeholpenheid pure poëzie. De nieuwe godenzoon van het gevleugelde woord heeft drie weken lang zitten broeden op het vers 'Kijk, mama, zonder handen'. Hij is groots, zeggen ze.

De opschepperige stiefvader Hippoliet Baers licht dan weer Jan en alleman op met zijn verzinsels en charismatische grootspraak. En volgens huishoudster mevrouw Tristan kan de heiligverklaring van ene Prosper van Wijdendaele niet lang meer op zich laten wachten. Wie dat is, weten we nauwelijks. Maar groots is hij.

Een karikuraal personage hoeft niet in elke zin dezelfde karikatuur te zijn

Tussendoor wil de huishoudster die Baers maar wat graag naar die andere hemel verhelpen.

Al gauw wordt het kleurrijke pop-upgezin opgeleukt met de komst van Rafaël, een dichter met Kanye Westiaans zelfvertrouwen. In de schaduw van hem en zijn ego strompelen ook de stelende Mol en zijn zwangere zus Jackie binnen. Zij blijken de andere helft van Baers' dubbellevens te kennen. Zijn nakende verjaar-

dagsfeest zou wel eens verstoord kunnen worden.

Facade

Ben ik groots? loopt vol met personages die de realiteit ontvluchten. Ze scheppen zich een facade met wat hun dagdromen en snobismen hen als materiaal verschaffen. Helaas blijf je als kijker vooral aan die facade hangen. Het is moeilijk om verder te kijken dan de vlakke personages, de schoolse enscenering en de overacting die bij vlagen overheerst.

Somt valt het stuk te vaak in herhaling. Een karikuraal personage hoeft niet in elke zin diezelfde karikatuur te zijn. Wie Rafaël nog steeds als een uiterst timide jongeman beschouwt, wordt om de twee minuten aan het tegendeel herinnerd. Voor de elfdertigste keer declameert mevrouw Tristan uit de hagiografie van Prosper van Wijdendaele. Verrassen doet *Ben ik groots?* zelden.

Gelukkig vindt het tweede deel een toch enigszins verloren gewaande dynamiek terug. De inbreng van de motorverlaafde tante Liesje zorgt bij vlagen voor *schwung*. Het slot is dan weer best grap-

pig. Baers die een dolle verjaardagsdans uit zijn oude botten schudt. Of Baers die stuip-trekkend voor zijn leven vecht, terwijl de rest al zijn overlijden aan het bespreken is. De momenten waarop de tekst de acteurs toelaat om meer te zijn dan de karikatuur, zijn WINA het meest op het lijf geschreven.

Ergens zou je in *Ben ik groots?* de contouren van een goed opgezette maskerade of een zoektocht naar identiteit kunnen zien. Dan moet je wel door de overacting en de wat karikaturale aanpak kunnen kijken, die het verhaal soms overschaduwden. Om boven de middelmaat uit te stijgen, had Wina wat meer handen aan het stuur kunnen gebruiken.

FOTO Kalina De Blauwe

Met:

Hippoliet Baers: Andreas Nuyts
Stefan Baers: Karim Réga
Mariette Tristan: Lisa Ronsyn
Rafaël ten Harent: Anton Vandeghinste
Mol: Simon Maenaut
Jackie: Nicky Rondelez
Tante Liesje: Marike Goyvaerts
Prosper van Wijdendaele: Steven Van Waeg
Regie: Simon Dirckx
Decor en rekvisieten: Kristien Moeremans
Techniek: Sander Cobbaert
Ondersteuning: Lynn Houthuys
Poster: Andreas Nuyts
Stuntcoördinator: Freek Holvoet
Auteur: Hugo Claus

Dossier Amateurkunsten

“JE BENT ALS AMATEUR NIET MINDER KUNSTENAAR”

Amateurkunsten zoeken toenadering tot professionele milieu

De amateurkunsten professionaliseren. Neer kijken op liefhebberskunst lijkt voorbij. Toch blijft een onderscheid met professionele kunsten nodig, klinkt het. “Die hebben een eigen opdracht.”

HEIDI VAN ROMPUY

“De relatie tussen het amateur circuit en de professionele sector verschilt per discipline,” vertelt Elke Verhaeghe van het Forum voor Amateurkunsten. “In de muzieksector heb je al sneller mensen die willen doorgroeien naar een bredere bekendheid.” Bij theater ligt dat anders, vertelt ze: “Daar speelt het sociale aspect een belangrijke rol. Die mensen spelen samen in een groep omdat het hen ontspant en gelukkig maakt.”

“Voor sommigen is het pintje achteraf even belangrijk als de repetitie”

STIJN DEVILLÉ,
HET NIEUWSTEDELIJK

Veel hangt af van waar je uiteindelijk naartoe wil met je artistieke uitpattingen, vindt ook Stijn Devillé, artistiek leider van *het nieuwstedelijk*: “Er zijn verschillen in engagement. Voor sommigen is het pintje na de voorstelling even belangrijk als de repetitie. Anderen willen dan weer echt kunst maken.”

“Al is het niet omdat iemand er zijn brood niet mee verdient dat hij minder kunstenaar is,” vindt Devillé, die zelf ooit als amateur begon. “Die per-

soon heeft in zijn leven gewoon andere keuzes gemaakt dan iemand die het voor de kost doet.”

Bruisend

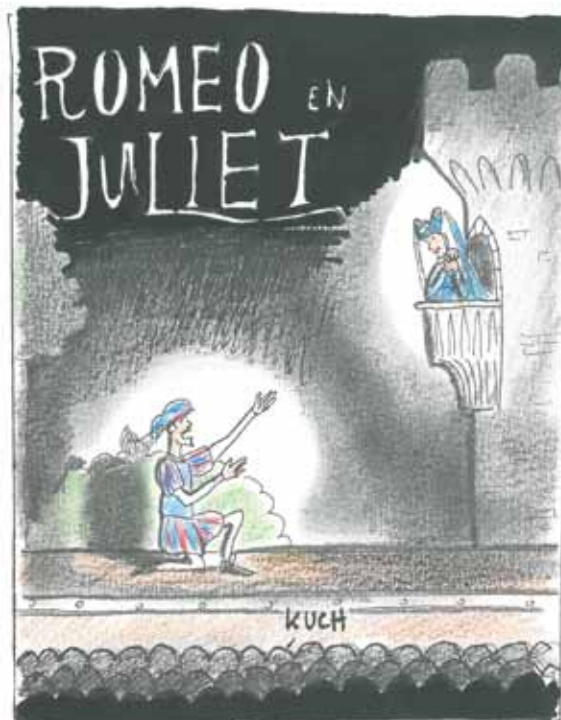
De Vlaamse amateurkunsten bruisen in elk geval meer dan ooit. Ook Leuven stond het afgelopen weekend met het stadsfestival Amateurama in het teken van de amateurkunstenaar. “We zitten op dit moment met meer dan negentig verenigingen in de deelraad amateurkunsten,” vertelt voorzitter Oktaaf Duerinckx trots. “De Leuvense amateursector leeft.”

Ook Vlaanderenbreed doet het culturele liefhebberscircuit het goed. “Op dit moment zijn er ongeveer duizend toneelgroepen bij ons aangesloten, goed voor zo’n 30.000 leden,” vertelt Joke Quaghebeur, directeur van Opendoek, de koepelorganisatie voor Vlaams amateurtheater (*zie kader*).

De tijd dat er nog laatdunkend werd gelachen met de term “amateurvereniging”, lijkt voorbij. Iedereen doet aan amateurkunsten, al blijkt de ene daar al iets trotser op dan de andere. “Sommige disciplines, zoals de beeldende kunstenaars of schrijvers, hebben het nog steeds moeilijk met het woord amateur,” vertelt Elke Verhaeghe van het Forum voor Amateurkunsten. “In andere disciplines zijn ze echter net trots op de term, die verwijst naar amare, houden van.”

Professionalisering

Volgens Verhaeghe wordt de strikte scheiding tussen amateurs en professionele kunstenaars in de praktijk echter steeds kleiner. Daar zijn verschillende redenen voor, vertelt

CARTOON Martijn Stoop

ze: “De basisopdeling tussen beiden is vaak gesteund op het financiële. Amateurs krijgen echter tegenwoordig soms ook vergoedingen voor bijvoorbeeld vervoerskosten.”

Daarnaast zijn de erkende koepelorganisaties voor de amateurskunsten, zoals OPENDOEK (*zie kader*), zich steeds meer gaan professionaliseren, meent Verhaeghe: “Ze trekken mensen aan met kennis uit het deeltijdskunstonderwijs (DKO) of uit de professionele kunsten. Die zitten dan in hun adviesgroepen, of worden ingezet voor coaching.”

Ook vanuit het professionele milieu zijn er inspanningen geleverd om de kloof te verkleinen, vindt Devillé: “Steeds meer organisaties zetten zich in voor kunsteducatie of sociaal-artistiek werk. Of kijk bijvoorbeeld naar organisaties zoals FABULEUS. Zij bieden jonge amateurs een professioneel kader aan om een voorstelling te maken.”

Bij OPENDOEK willen ze in elk geval blijven inzetten op de link tussen de twee werelden, vertelt Quaghebeur: “Er moet zeker nog meer toenadering komen tussen beide sectoren. Of dat nu op het vlak van professionele coaching is of amateurs die meedraaien in een productie, dat

zijn allemaal interessante ontmoetingen.”

Eiland

Toch waarschuwt Verhaeghe ook voor de gevaren van die toenadering: “Het verkleinen van de kloof kan ook een besparingsreflex zijn. Amateurs kosten minder. Je moet er eerlijk over durven zijn wanneer het een opportunistische keuze is.”

Denise Vandevort (sp.a), schepen van cultuur in Leuven, wijst bovendien op de eigen opdracht van beide domeinen: “Amateurs zijn en blijven amateurs, hoe waardevol ze ook zijn.

De professionele kunstensector heeft bovendien andere opdrachten met de subsidies die ze van Vlaanderen krijgt. Ik kan cross-overs alleen maar toelichten, maar snap dat dat niet altijd mogelijk is.”

“Amateurkunsten blijven nog steeds een eiland,” vindt ook Devillé. “Ze willen vooral zelf kunst beoefenen, wat het niet altijd gemakkelijk maakt hen in de professionele sector te betrekken. Het is niet omdat je zelf graag speelt, dat je ook graag gaat kijken, als je zelf niet op het podium staat.”

WTF SUBSIDIËRING?

De financiering van amateurkunsten gebeurt op drie niveaus. Eerst en vooral subsidieert de Vlaamse overheid enkel de negen erkende landelijke amateurkunstenorganisaties, zoals OPENDOEK en Danspunt. Zij hebben de taak kunstenaars binnen hun discipline te ondersteunen. Daarnaast subsidieert de overheid ook het Forum voor Amateurkunsten, dat dienst doet als overlegcentrum en aanspreekpunt voor de hele amateursector.

Het tweede niveau, dat binnenkort verdwijnt (*zie artikel*), is het provinciale bestuursniveau. Zij delen subsidies uit aan de “betere” lokale kunstenaars. Dat gebeurt dat aan de hand van wedstrijdssystemen of projectsubsidies.

Tot slot is er het lokale bestuursniveau van steden en gemeenten. Verenigingen die bij de gemeenteraad zijn aangesloten, kunnen rekenen op een bijdrage.

Provinciaal cultuurbudget baart verenigingen zorgen

De provincies zullen vanaf 2017 geen cultuurbeleid meer voeren. Wat er met dat cultuurbudget zal gebeuren, is nog onduidelijk. “Die onzekerheid is zenuwslopend,” klinkt het.

HEIDI VAN ROMPUY

“Minister van Cultuur Sven Gatz (Open Vld) garandeert dat het niet om een besparingsoefening gaat,” vertelt Elke Verhaeghe van het Forum voor Amateurkunsten. Het bestaande budget zou worden behouden en overgeheveld worden naar de Vlaamse overheid, of naar de lokale besturen. Al lijkt die tweede optie minder waarschijnlijk.

“We weten nog steeds niet over welke som het gaat en op welke manier dat gaat

gebeuren,” vertelt Denise Vandevort (sp.a), schepen van cultuur in Leuven. “Er was ons beloofd dat er tegen deze periode duidelijkheid zou zijn, maar die is er nog niet. Niet alleen voor de verenigingen zelf, maar ook voor het lokale beleid zijn die vraagtekens zenuwslopend.”

Het provinciale bestuursniveau voorziet op dit moment vooral in de subsidiëring van de “betere” amateurkunsten (*zie kader*). “Provincies kiezen er vaak voor niet alle verenigingen te ondersteunen,”

legt Verhaeghe uit. “Daarom is kwaliteit op het provinciale niveau al meer een uitgangspunt dan bij de lokale besturen.”

Versnippering

Of het de overheid of het lokale bestuursniveau zal zijn, die vanaf 2017 het budget beheert, blijft een vraagteken. “De sector zou graag hebben dat het geld naar Vlaanderen gaat,” zegt Verhaeghe. “Zo kan je werken met één groot budget in plaats van het te versnipperen. Bovendien ben je dan zeker dat het geld voor cultuur wordt gebruikt.”

Bovendien blijft het ook afwachten of de Vlaamse overheid de opdracht in dat geval zelf op zich zal nemen, of een organisatie uit het veld zal aanduiden om het budget te

beheren. Het Forum voor Amateurkunsten, dat nu al dienst doet als spreekbuis, is alvast kandidaat. “Wij zijn bereid bepaalde taken over te nemen,” klinkt het.

Schepen Vandevort ziet echter ook mogelijkheden bij de steden en gemeenten: “Wij staan als stadsbestuur het dichtste bij de verenigingen.”

“Al blijft het het belangrijkste dat het geld effectief bij de kwaliteitsvolle verenigingen terecht komt,” nuanceert ze. “Zolang er maar snel duidelijkheid komt welk beleidsniveau de taak op zich zal nemen.”

Het Beleidsdomein Cultuur van de Vlaamse Overheid was niet bereikbaar voor commentaar.

RUBEN BLOCK IN HET DEPOT

Speelplezier in vijftig tinten bruin

Ruben Block kan het met iedereen, en dan hebben we het alleen nog maar over musici. Na twee jaar toeren speelde de zanger van Triggerfinger onder eigen vlag in Het Depot.

JASPER VAN LOY

De afgelopen 20 maanden speelden de rockers van Triggerfinger maar liefst 200 concerten rond hun laatste plaat *By Absence of the Sun*. Begrijpelijk dus dat frontman Ruben Block weleens wat anders wilt. Dat "anders" zijn drie avonden in Het Depot geworden, waarvan wij de laatste mogen mee pikken.

Eerlijk is eerlijk: Block speelt niet helemaal solo. Hij laat zich vergezellen doorwat hij de Electric Hummingbirds noemt: de Nederlandse bassist Sjang Coenen en de Canadese multi-instrumentalist Kelly Hoppe. Hun instrumenten en strakke pakken delen dezelfde warme, bruine tinten. Enkele sfeerlampjes maken het geheel af.

De eerste nummers verlopen in de sfeer van een huiskamerconcert. "Lap, 't is weer van dat," grijnst Block als hij zich van kabel vergist. Geduldig finetunt hij zijn gitaar, terwijl Hoppe een cursus cocktails shaken weggeeft.

Block en de zijnen zijn hier zichtbaar graag. Er is geen oeuvre te verdedigen, geen plaat te promoten. Tijdens *Off the Rack* valt het op hoe de heren, zelfs met de

ruggen naar elkaar toe, elkaar perfect aanvoelen. Hier zijn muzikale zielsverwanten aan het werk.

Het concert kentert met *Hole*. Ruben de folkie vervelt tot de rockster die we allemaal kennen, inclusief vocale uithalen en theatraal gestoei met de gitaar. Dat het combo geen kloeke drummer à la Mario Goossens in de rangen heeft, heet geen probleem. Met stampende voeten en een bassist die goochelt met effectpedalen

Wat meer nieuwe nummers had het spannender gemaakt

kom je al heel ver. Of een beukende mellotron, zoals in *Lines*, een nummer waarvan je je afvraagt waarom Triggerfinger het niet vaker live speelt.

De meerderheid van de songs komt trouwens van de groep waarmee Block de kost verdient. Daarvan kan enkel *Splendor in the Grass* ons niet boeien, met dank aan een makke drumcomputer. Enkel *Showtime* schreef Block voor zichzelf, een pracht van een liefdeslied waarvoor Hoppe en Coenen met plezier de coulissen in duiken.

Er wordt ook wat afgecoverd, daar in Het Depot. Mondharmonicavirtuoos Steven De Bruyn helpt een handje om *Morphine* in een rauw jasje te steken. Afsluiten doet Zijne Grijze Gitarigheid zelfs met twee covers:

een leuke, maar weinig verrassende herwerking van The Korgis' *Everybody's Got to Learn Sometime* en het onvermijdelijke *I Follow Rivers*.

Er is geen oeuvre te verdedigen, geen plaat te promoten

Geen lepel- en kopjesgekleter deze keer, maareen doorleefde versie op elektrische gitaar. Een verbetering, het moet gezegd.

Na een hartverwarmende live-ervaring trekken we huiswaarts. De solopassage van Ruben Block is een demonstratie van speelplezier en sterke songs, die je meer daneens de adem beneemt. Wat meer nieuwe nummers had het allemaal wat spannender gemaakt, maar dat neemt niet weg dat we, tegen beter weten in, blijven hopen opeen liveplaat van Block en zijn Electric Hummingbirds.

FOTO Anneluus Vermeersch

Trashfilmfestival doet Leuven aan **The horror, the horror**

Liters nepbloed en afgerukte ledematen. Op 19 april organiseert Cinema ZED samen met studenten culturele studies de Belgian Trash Film Night. "Trashfilms zijn de ultieme guilty pleasure."

MARGOT DE BOECK EN PAUL-EMMANUEL DEMEYERE

"Trash is eigenlijk een genre dat niet bestaat," zegt Karel Vandewoestijne. Hij regisseerde al een tiental Belgische trashfilms. "Andere mensen hebben dat uitgevonden. Ik spreek liever van *exploitation-cinema* of de fantastische film."

Volgens Frank Moens van Cinema ZED is de trashfilm de ultieme *guilty pleasure*. "Het zijn films gemaakt door mensen die veel van film houden, maar daarin helemaal loos willen in gaan en hun fantasie de vrije loop willen laten." Volgens Moens uit zich dat vaak in visuele horror. "Monsters in de vorm van een penis of lichaamsdelen die in het rond spatten. Het zijn films die zich niet laten tegenhouden door goede smaak of conventies."

Trouw publiek

Moens benadrukt dat de trashfilms een nicheproduct zijn. "Het is een onderbelicht genre. Er wordt gewerkt met weinig budget en het is vaak erg extreem. Het is dus een weinig commercieel product." Het low-budgetkarakter van de films is één van de basiskenmerken van het genre.

Gino Van Hecke is oprichter van Zeno-films dat zich specialiseert in het verde-len van trashfilms in de Benelux. Hij stelt vast dat het publiek dat op trashfilms afkomt, erg trouw is. "Het is een beperkt, maar trouw publiek." Vandewoestijne beaamt dat. "De mensen die mijn dvd's ko-

"Trashfilms zijn een weinig commercieel product"

FRANK MOENS,
PROGRAMMATOR CINEMA ZED

pen zijn heel trouwe klanten. Het is een nichemarkt, maar de markt is wel vrij groot, zeker als je in het Engels draait."

Jonas Govaerts is de regisseur van *Welp*, België's eerste commercieel succesvolle horrorfilm. Hij stelt dat er in België niet echt voor grote commerciële projecten wordt gegaan. "Ik denk dat het in andere landen een commercieel genre is. Die films worden voor weinig geld gemaakt, maar brengen veel geld op."

Volgens Vandewoestijne is horror het genre waar je het minstfinanciële risico's loopt. "De kans op een financiële kater is met horror hetkleinst. Als je echt zeker wilt zijn dan draai je porno."

"Mijn ervaring met hetverdelen van trashfilms of cultfilms is dat het niet gemakkelijk is in de Benelux," vertelt Van Hecke. Volgens hem is de markt in het buitenland veellucratiever. "In Duitsland bijvoorbeeld is de markt veel groter."

Springplank

Trash mag zich dan wel in donkere uit-hoek van de film bevinden, toch is ook de gewone film vaak beïnvloed door het genre. "Elke grote Amerikaanse regisseur is ooit begonnen met horror," zegt Vandewoestijne. "Dat is een goede springplank naar ander werk."

Govaerts: "Ik denk dat de invloed van trash beperkt is, maar regisseurs zoals Benito Del Toro maken vanhorror iets heel bekijgbaars. Francis Ford Coppola is bijvoorbeeld ook methorror begonnen."

Volgens Moens is werken met weinig budget net een voordeelvoor deze filmmakers. "Je kan als maker je eigen ding doen. Je aanvaardt dat heteen nicheproduct is en je hebt daardoor meer artistieke vrijheid."

Vandewoestijne denkt geld echter niet zoveel uitmaakt. "Het scenario maakthet

verschil," stelt hij. Volgens Van Hecke is een trashfilm maken een zaak van passie. "Die mensen moeten het allemaal met eigen middelen doen. Die zijn al passievol vanaf het moment dat ze nog maar een idee voor een film hebben."

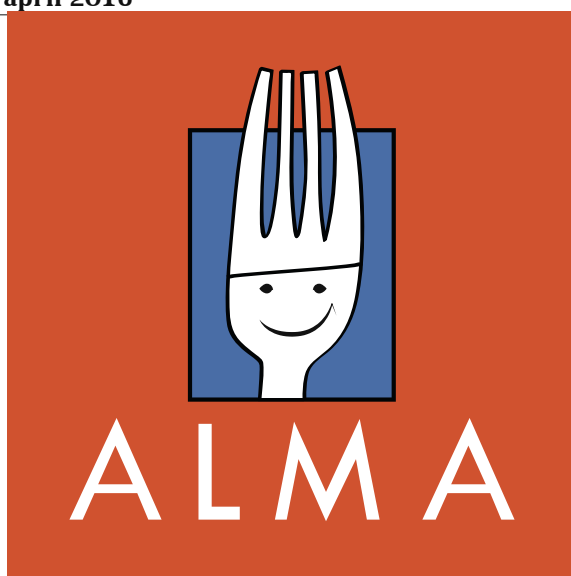
"Als je zeker wilt zijn van succes, dan draai je porno"

JOHAN VANDEWOESTIJNE,
TRASHFILM REGISSEUR.

Govaerts vindt wel dat in de VS er een kwalijkeevolutie bezig is. "Er wordt gewerkt met ofwel een zeer laag ofwel een zeer hoog budget. Een film voor twee miljoen kijkers draaien kan haast niet meer. Je vindt daardoorminder radicale ideeën."

Volgens Govaerts verdient horror meer appreciatie. "Op zijn best is dat een uiterst relevantgenre. Het gaat overwaar de mensen op dit moment bang voor zijn. Het is een spiegel voor de maatschappij."

Tickets voor de Belgian Trash Film Night op 19 april zijn te verkrijgen via Cinema ZED.

Alma's foodbike komt naar je toe!
Deze week vind je de foodbike op het Geo-instituut van Campus Arenberg, dagelijks van 11.30 tot 13.30 uur.
Dit duurzaam initiatief geeft je een gezond bruin broodje kaas voor maar 2 euro!

Alle info over tijdstippen en locaties: www.facebook.com/almaku-leuven.

Almamenu van maandag 18 tot 22 april

Maandag	Dinsdag	Woensdag	Donderdag	Vrijdag
Luikse pens met appelrozijnsalade en vleessaus (A1, A3, GHB) €3,20 Loempia met Marco Polo saus en wokgroenten (A1, GHB) €4,30 Varkensblokjes op Sri Lankaanse wijze met groentenrijst (A1, GHB) €5,50 Quornfilet met andijvie in roomsaus (A1, A2, A3, GHB) (V) €6,00 Spaghetti bolognese (A2, A3) €3,20/€4,30 Fish stick met vichywortelen of broccolimix en bonne femmesaus of hollandse saus (A2) €3,20 Koninginnenhapje (A2, A3) €4,30 Big Alma hamburger met slaatje (A2) €4,30 Stoofvlees op zijn Vlaams (A2) €6,00	Spaghetti bolognese (A1, A2, A3, GHB) €3,20/€4,30 Boomstammetje met spinazie in roomsaus (A1, A3, GHB) €4,30 Tofu-Seitan met pilaw rijst, forestiere groenten en looksaus (A1, GHB) (V) €5,50 Halve kip met appelmoes en gebakken aardappelen (A1, A3, GHB) €6,00 Kippenbout met spinazie of romanescogroenten en currysous of portosaus (A2) €3,20 Koninginnenhapje (A2, A3) €4,30 Tofu-Seitan met pilaw rijst, forestiere groenten en looksaus (A2, A3) (V) €5,50 Lamssteak met spinazie of romanescogroenten en currysous of portosaus (A2) €5,50 Stoofvlees op zijn Vlaams (A2) €6,00	Balletjes met krieken (A1, A3, GHB) €3,20 Koninginnenhapje (A1, A3, GHB) €4,30 Bloemkoolburger met regenboogwortelen (A1, A3, GHB) (V) €5,50 Zalmfilet met mousselinesaus en prei (A1, A3, GHB) €6,00 Spaghetti bolognese (A2, A3) €3,20/€4,30 Vleesballetjes met Congolese saus (A2) €3,20 Koninginnenhapje (A2) €4,30 Garnaalkroketten met broccoli of een slaatje en Provençalse saus of Congolese saus (A2) €5,50 bloemkoolkaasburger met regenboogwortelen (A2) (V) €5,50 Stoofvlees op zijn Vlaams (A2) €6,00	Marokkaanse omelet met couscous (A1, A2, A3, GHB) (V) €3,20 Beenham met leffesaus en snijbonen (A1, A3, GHB) €4,30 Kalkoengebraad met ananas en kaas, pepersaus en kroketten (A1, A3, GHB) €5,50 Steak met choronsaus en erwten (A1, GHB) €6,00 Spaghetti bolognese (A2, A3) €3,20/€4,30 Gegratineerde spirelli met ham en kaas (A2) €3,20 Koninginnenhapje (A2, A3) €4,30 Vogelnestje met juliennegroenten of courgetten en romige tomatensaus of leffe saus (A2) €4,30 Stoofvlees op zijn Vlaams (A2) €6,00	Vleesbrood met broccolimix en champignonsaus (A1, A3, GHB) €3,20 Koninginnenhapje (A1, A2, A3, GHB) €4,30 Casarecci (A1, A3, GHB) €5,50 Seizoensburger met tarwe, erwten, tuinbonen en tomatensaus (A1, A3) (V) €6,00 Spaghetti bolognese (A2) €3,20/€4,30 Chipolataworst met prinsesseboontjes of appelmoes en orloff saus of blackwell saus (A2) €3,20 Beenham met prinsesseboontjes of appelmoes en orloffsaus of blackwell saus (A2) €4,30 Stoofvlees op zijn Vlaams (A2) €6,00 Lenteburger met tarwe, erwten, boontjes en tomatensaus (A2, GHB) (V) €6,00

A1= Alma 1
A2= Alma 2

A3= Alma 3
V= Vegetarische schotel

GHB= Gasthuisberg

Is jouw verzameling al compleet?

Inzameling en verkoop van tweedehands goederen met een enorm en steeds wisselend aanbod!

de kringwinkel

SPIT

Uzereumolenstraat 10 - 12 • 3001 Heverlee

www.spit.be

KOM JIJ OOK BIJ LOKO?

Enthousiaste studenten gezocht om ons team te versterken!

INFO-AVONDEN

Woensdag 23 maart
Donderdag 21 april

PROGRAMMA

19u: LOKO voor beginners
MSI lokal 01.08 (Faculteit Letteren, achter de centrale bibliotheek)
20u30: Wat kan jij doen bij LOKO
LOKO kantoor (V-Meierstraat 5)

achteraf gratis receptie

KULEUGEN

Satirische rubriek

NIEUWE KOTSBAKKEN
OUDE MARKT BLIJKEN
GROOT SUCCES

16 keer per dag
semifilosofisch
tweeten
verhoogt je kans om
rector te worden met
50 procent

SlimmeRik

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 42 - Nummer 19
Maandag 18 april 2016

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringsorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Roderik "Over Karels afgeval-
len been" De Turck
Redactiesecretaris & V.U.:
Margot "Simon Grymonprez'
nieuwe garderobe" De Boeck

's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie: Kalina "Kom maar
op als je durft" De Blauwe,
Paul-Emmanuel "Mijn hartk-
loppingen" Demeyere, Quinten
"Een monster in de vorm van
mijn micropenis" Evens, Simon
"De regels van Nora" Grymon-
prez, Karel "Massamoord in
Oevel" Peeters, Jasper "Ver-
drinken in het Matekesmoeras"
Van Loy, Heidi "De mol in de
redactie" Van Rompuy

Schrijvers: Karen "Mijn kap-
sel" Aerts, Rani "Kiesweken-
voedsel" Goelen, Nora "Si-
monprez's ontdekking hoe
menstruatie werkt" Sleiderink,
Arne "Babylonische orgieën"
Sonck, Anneke "Een koor-
moord" Robeyns, Joes "Dat
niemand mij nog looft" Minis,

Eva "Internationalisering
bij Letteren" Sevrin, Brecht
"Vuilnis" Castel, Gilles "Een gi-
gantische pratende lul die rec-
tor wordt van de KU Leuven,"
Michiels, Louise "Een schilderij
dat tot leven is gekomen"
Goegebeur, Mika "Martijns
afgekapt armen" Tuyaeerts,
Anneke "Uw mama" Salden

Fotografen voorpagina:
Bavo Nys, Bart "Moordlustige
apothekers" Heleven, Kalina
De Blauwe

Fotografen: Anneleen "Mijn
gebrekkige oriëntatie: never
ending story" van Kuyck, Bavo
"Het leven zoals het is: nalezen
op Veto" Nys, Bart Heleven,
Anneluus "Monsters in de
vorm van rugbyballen" Ver-
meersch

Tekenaars: Pjotr Hubin,
Quinn Vermeersch, Guillaume
"Jungle Book, daar zijn nog
niet genoeg films van" Deprez,
Karolien Favoreel, Martijn
Stoop

Eindredactie: Heidi Van
Rompuy, Simon Grymonprez,
Jasper Van Loy, Paul-Emma-
nuel Demeyere, Karel Peeters,
Quinten Evens

Dtp: Margot De Boeck,
Roderik De Turck, Tim van
IJzeren

IT: Joachim Beckers, Pieter
Hiele

Publiciteit:
Alfaset cvba - alfaset@loko.be
016 22 44 38

Drukkerij:

Coldset Printing Partners
(Groot-Bijgaarden)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162

Abonnementen
Wil jij elke week een Veto in
de bus? Mail dan je naam en
adres naar margot@veto.be en
schrijf 11 euro over op BE80
0010 9597 1977.

Meedoen?
Redactievergaderingen vinden
iedere vrijdag plaats om 16 uur
en staan open voor iedereen.
Alle geïnteresseerden (tekst,
foto, lay-out, Waarover maak
jij een trashfilm?) zijn welkom
op het redactieadres. Lezers-
brieven kunnen tot vrijdag 14
uur, liefst mailsgewijs, inge-
zonden worden op het adres:
veto@veto.be. De redactie
behoudt zich het recht reacties

Imke Courtois

“In een mannenomgeving werken is gemakkelijker”

Het gaat snel voor Imke Courtois. Ze voetbalt op het hoogste niveau, analyseert op televisie en werkt een doctoraat af. Eén simpele verklaring daarvoor: “Ik haat routine”.

QUINTEN EVENS EN MIKA TUYAERTS

De Red Flames wonnen dinsdag met 6-0 tegen Estland, maar jij was geblesseerd. Hoe voelde dat?

Imke Courtois: “Dat is een dubbel gevoel: je bent blij als het zo vlot gaat als tegen Estland. Maar het is nog altijd leuker om voetbal te spelen dan om er over te praten. (Denkt na) Hoewel, ik moet toegeven dat ik het bij de wedstrijd tegen Engeland moeilijker had. Bij de start van mijn revalidatie had ik die match als doel vooropgesteld. Dat heb ik spijtig genoeg niet gehaald, waardoor ik de wedstrijd op televisie moest volgen.”

“Ik heb een keer een doop meegedaan en ik vond dat degoutant”

Hoe gaat het nu met je revalidatie?

Courtois: “Moeizaam, traag. Het is de tweede keer in twintig jaar dat ik gekwetst ben. Als het dan meteen een heel jaar is, is dat frustrerend. De diagnose is ook heel laat gekomen. Als ze dat vroeger hadden gezien, had ik geen enkele wedstrijd gemist en was ik maar vier weken *out* geweest. Nu is het een heel jaar. Begrijpelijk dus dat ik gefrustreerd ben, te meer omdat ik die fysieke uitdaging echt nodig heb.”

Naast doctoraatsstudent en voetbalster ben je ook analist. Hoe zijn ze bij jou terecht gekomen?

Courtois: “Goeie vraag. De eerste keer was ongeveer een jaar geleden. Twee weken vooraf hebben ze (de VRT, red.) mij die vraag gesteld. Ik heb niet meer voetbalkennis dan mijn ploegmaats, maar ik heb niet te veel schrik voor camera's. Op het veld ben ik ook iemand die veel spreekt, ook vanuit mijn positie als centrale verdediger.”

Het lijkt dat het analistenwereldje een mannenbastion is?

Courtois: “Ja, dat wel. Er zijn heel weinig vrouwen voor de camera en ook in de redactie zijn er weinig. Op zich vind ik het niet zo erg, hoor. Het is gemakkelijk om in een mannenomgeving te werken. Die zijn minder complex, gewoon rechtdoor (lacht).”

Gigantisch verschil

Merk je dat vrouwensport populairder wordt?

Courtois: “Dat wel. De Ronde van Vlaanderen voor vrouwen is bijvoorbeeld voor de eerste keer live uitgezonden. Wat ik daar mooi vond, is dat

FOTO Bavo Nys

men tijdens de uitzending van de mannen ook *highlights* van de vrouwen toonde. Dan verplicht je de mensen om ernaar te kijken en er kennismee te maken.”

“Mensen hebben herkenbaarheid nodig. Dat creëert een band. Als je Eden Hazard 500 keer in een wedstrijd of in reclame ziet, heb je er een grotere band mee. Bij vrouwenvoetbal denken mensen eerder: wie is Imke Courtois en wat doet ze op een voetbalveld? Zap. Daarom dat het goed zou zijn om tijdens voetbalwedstrijden ook *highlights* van de vrouwen te tonen.”

“Ik denk ook dat het nodig is om ons te associëren met de mannen om publiek te lokken. Bij Standard organiseerden ze bijvoorbeeld een handtekeningensessie met de mannen als wij de Champions League speelden. Dan lok je wel mensen naar je wedstrijd. Eenmaal ze die stap hebben gezet, blijven ze vaker supporteren.”

“Ik wil stoppen op een hoogtepunt”

Hoe diep is de kloof tussen het mannen- en vrouwenvoetbal?

Courtois: “Geld is een gigantisch verschil, dat gaat echt over vijf of zes nullen. De dagindeling is ook totaal anders. Met Standard hebben we wel een contract, maar dat is niet voldoende om van te leven. We trainen vier keer en hebben dan wedstrijd. Als je dan nog analysewerk erbij neemt, dan blijft er nog één avond over en dat is wanneer ik mijn was naar mijn ouders doe (lacht).”

“De toenemende populariteit zorgt wel voor wat extra geld, maar onze staf moet vaak nog 500 keer puzzelen om iets mogelijk te maken.

Da's echt niet evident. Dat gaat zelfs over met de bus of de eigen auto naar een wedstrijd gaan. Dan spreek ik zelfs nog niet over vliegtuig of TGV.”

Heb je nog ruimte voor een studentenleven?

Courtois: “Da's iets wat ik eigenlijk een beetje gemist heb. 's Avonds moet ik immers trainen. En om nog na een training naar de Oude Markt of eender waar te trekken... Na mijn training ben ik kapot en wil ik gewoon mijn bed in.”

“Ik heb er ook eens een slechte ervaring mee gehad. Ik heb een keer een doop meegedaan. En ik vond dat zo degoutant dat ik iets had van: als dit het leven van een student is, nee bedankt. Dan ga ik liever naar de film, op restaurant of een glaasje wijn drinken met vrienden.”

9 to 5

Wat brengt de toekomst? Je doctoraat is af in 2018 en je hebt ook al aangegeven rond die periode te willen stoppen.

Courtois: “Ja, het komt dan allemaal een beetje samen hé. (lacht) Ik heb daar nog niet bij stilgestaan. Verdorie toch. Ik heb inderdaad vroeger altijd gezegd dat ik na het EK zou stoppen. Omdat ik nu een jaar niet gespeeld heb, denk ik dat ik binnen een jaar niet voldaan zou zijn en daarom doorga tot het WK.”

“Maar het is wel duidelijk voor mij dat ik wil stoppen op mijn hoogtepunt. Ik wil niet degene zijn die op lager niveau gaan voetballen en pinten pakken. Ik heb fysieke en mentale uitdagingen nodig. Dus geef me geen job waarbij ik niet

meer moet nadenken bij wat ik doe. Ik word echt zot van zo'n nine-to-fivejob. Ik denk dat ik dat twee weken kan volhouden en dan... (zucht).”

Tot slot: waarom doe je je interviews altijd hier, in de Gainsbourg?

Courtois: “He weten jullie dat (lacht)? Kei grappig! Ja effectief, ik spreek hier altijd af, want daar is mijn werk (wijst

“Het succes van de Rode Duivels heeft een momentum gecreëerd waar we in kunnen meegaan”

naar het PSI). Om alles te combineren spreek ik voor interviews altijd hier af. Dan kan ik om drie voor het uur vertrekken. Dat is echt grappig dat jullie dat weten. Ik moet gaan opletten wat ik doe (lacht).”

Je bent BV aan het worden.

Courtois: “Ho nee, zeg dat niet (lacht). Het is ook wel vaak een beperking. Soms sta ik in mijn training in de Carrefour of in de Delhaize. Da's wel redelijk gênant als er mensen je zouden herkennen.”